

ens

El nou santpolenc / nº 47 / Juny 06 / Revista trimestral

La Vallalta

Ruscalleda s.a.

EXCAVACIONS I TRANSPORTS

MOVIMENTS DE TERRES

TREBALLS PER AL CAMP

Avinguda Maresme, 9

08396 Sant Cebrià de Vallalta (Barcelona)

Tel. 93 763 10 12 - Fax 93 763 13 21

ruscalleda@ruscalleda.biz

Ceràmiques

Marbres i granets

*Banyeres i cabines
hidromassatge*

Mampares

Sanitaris

*Griferies
termoestàtiques*

Accessoris bany

Mobles bany

Mobles cuina

Electrodomèstics

Xemeneies

Barbacoes

*Elements decoratius
d'exterior*

Balustrades

*Tot tipus de material
per a la construcció*

Materials de construcció i decoració

Amargant

 Balay

TAU
CERÀMICA

FRANKE

BOSCH

vives
AZULEJOS Y GRES

Pando

Tekā

ZIRCONIO

SYSTEM-POOL
HIDROMASSAJE

PORCELANOSA
CERÀMICA

VENIS
CERÀMICA DE ELITE

Bañacril

Projectes de Cuines 3D
DEMANI
PRESSUPOST

Amargant **SANT POL DE MAR** - Ctra. de Sant Cebrià, s/n

Tel. 93 760 01 12 Horari: De 8 a 13 i de 15 a 19 h. Dissabtes matí obert

Amargant **PINEDA DE MAR** - Sant Joan, 42 (N-II) Tel. 93 767 14 16

Horari: De 9 a 13 i de 15 a 20 h. Dissabte obert matí i tarda

BLOCK
COCINAS

AUXIMOBEL

sumari

ens / n° 47 / Juny 06

Seccions

Opinió pàg. 05 / Entitats pàg. 09 / Noves Tecnologies pàg. 11 / Cuina pàg. 17 / Cultura pàg. 19 / Salut pàg. 27 / CEIP Sant Pau pàg. 43 / Esports pàg. 45 / Ràdio Litoral pàg. 47 / Política pàg. 49

Reportatges

Entrevista a la Carme Rusalleda

El Restaurant Sant Pau ha rebut la seva tercera estrella Michelin que el situa com un dels més importants del món. Hem parlat amb la Carme. / pàg. 12

La Vallalta

Les tres poblacions de la Vallalta (Sant Iscle, Sant Cebrià i Sant Pol) volen retrobar la perduda unitat per compartir esforços, projectes i il·lusions. Us ho expliquem en el reportatge central. / pàg. 28

Edita / Ajuntament de Sant Pol de Mar / *Redacció* / Ester Roig, Daniel Solano / *Fotografia* / Pito Estol, Ester Sauleda / *Disseny gràfic i maquetació* / Daniel Solano

Publicitat / Tel. 93 760 45 47 *Web* / www.santpol.org/ens *Correu electrònic* / ens@santpol.org *Dipòsit legal* / B-24263-93 *Fotografia portada* / Pito Estol

El nou santpolenc no comparteix necessàriament les opinions signades

pitú estol fotografia

fotografia industrial

retrat i moda

publicitat

revelat digital i analògic

reportatge social (casaments, convencions...)

c/ Ferrocarril 6. - 08395 Sant Pol de Mar (BCN)

Tel: 696 362 508 - pitograf@polnetwork.com

www.pituestolfotografia.com

horari comercial:

nou estudi fotogràfic

70 m². amb equips

totalment professionals

matí : de 10h a 13h

tarda : de 17h a 19:30h

mòbil localització : 696 362 508

La Vallalta: la riera cultural

Ajuntament de Sant Iscle de Vallalta
Ajuntament de Sant Cebrià de Vallalta
Ajuntament de Sant Pol de Mar

Com l'aigua que baixa per la riera de la Vallalta del Montnegre fins a mar passant pels pobles de Sant Iscle, Sant Cebrià i Sant Pol, els habitants d'aquestes localitats s'han desplaçat des de sempre per la Vallalta compartint vivències i experiències. Aquest moviment s'ha materialitzat en lligams familiars, històries, llegendes i diversos actes culturals. De la connectivitat natural de la riera, per tant, n'ha sorgit una d'històrica i cultural que s'ha convertit en un dels factors que han propiciat el desenvolupament i la qualitat de vida a la Vallalta.

Els Ajuntament dels tres pobles de la Vallalta, conscients que aquest fet és un valor que cal preservar i potenciar, ens hem plantejat fer una aposta estratègica per tal de situar la cultura com a eix central de la vida política i ciutadana del nostre territori. I per dur a terme aquesta tasca hem desenvolupat una eina que és el Pla d'Acció Cultural de la Vallalta.

Després de pràcticament un any de treball conjunt entre els tres municipis, els tècnics de la Diputació que han elaborat el projecte i diversos agents culturals de la Vallalta ara comencem a veure les primeres mostres tangibles d'aquests esforços: s'ha constituït *La taula de la cultura de la Vallalta* que ajudarà a millorar la

coordinació entre els tres pobles i farà el seguiment de l'aplicació del pla, s'ha iniciat la publicació de l'*Agenda cultural de la Vallalta* que ajudarà a fer difusió dels actes culturals d'aquest territori, l'*Escola de Música de la Vallalta* s'ha convertit en una realitat que apropa l'ensenyament artístic a alumnes dels tres pobles de la Vallalta, el *Cicle de concerts d'estiu* que inicialment es feia a Sant Pol aquest any ampliarà la seva programació oferint concerts a Sant Cebrià i a Sant Iscle, s'ha organitzat un concurs per al disseny d'un logotip de la Vallalta amb la intenció de crear una imatge que ajudi a reforçar la connectivitat existent entre els tres pobles...

Aquesta pàgina vol ser una altra de les vies que s'ofereixen des dels Ajuntaments per tal que la cultura flueixi per la Vallalta. Així doncs, a partir d'aquest número en cada publicació de l'*Ens*, el *Recull* i el *Santiscler* s'inclourà aquesta secció que anirà destinada a parlar dels fets culturals de la Vallalta. I

per tal d'assegurar que els continguts d'aquesta secció propiciïn que la cultura segueixi fluint per la Vallalta com ho fa la seva riera els tres ajuntaments de la Vallalta s'aniran repartint de forma rotativa la tasca d'encarregar l'escrit que apareixerà en aquesta pàgina.

“Els Ajuntaments dels tres pobles de la Vallalta, conscients que aquest fet és un valor que cal preservar i potenciar, ens hem plantejat fer una aposta estratègica per tal de situar la cultura com a eix central de la vida política i ciutadana del nostre territori”

Multimarca Automoció

TALLERS TOBELLA, S.L.

Ctra. N-II, 5 · 08395 SANT POL DE MAR · Tel 93 760 04 17
Fax 93 760 01 84

c/ Tobella, 40 - 08395 St. Pol de Mar
Tel. 93 760 22 02

**CALELLA
CONFORT**

MOBLES
PER A
INTERIORS

Sant Jaume, 368 (Parkinsol) · 08370 CALELLA
Tel. / Fax 93 769 22 31

Peix fresc, diàriament d'Arenys

**VIDRIERIA
SANT POL, S.L.**

- *Alumini en general
- *Vidres i miralls
- *Mampares de bany
- *Sostres d'alumini i PVC
- *Portes i finestres de PVC

Plaça Anselm Clavé, 7
Tel. i Fax 93 760 06 93
08395 Sant Pol de Mar

FUSTERIA I EBENISTERIA

_____A
_____N
_____E
_____M S.C.P.

c/ Havana, 47 - 08395 Sant Pol de Mar
Mòbil 610 25 31 81 -Tel. Taller 93 760 02 21
Tel. Particular. 93 769 18 17

Liliput Books Tel: ++34 937 604 048
Carrer Nou 4 08395 Sant Pol de Mar
dimarts-dissabte: 10.00-13.00 / 17.00-20.00
diumenge: 10.30-13.30 dilluns tancat

Mostra de mots referits a Sant Pol que recull el diccionari Coromines

(continuació)

□ **Lluís Cabruja Garriga**
lcabruja@terra.es

Ja havíem escrit a l'ENS anterior que continuariem donant mostres de mots que Joan Coromines va incloure en el seu Diccionari i que havia sentit usar pels nostres pescadors durant els anys en què estiujejava a la vila amb la família. I així ho fem, doncs, en aquest ENS que teniu a les mans. Els comentaris, però, són extrets de la conversa entre en Josep Maria Germà de can Vinagreta i qui signa.

“**CALABROT**, 'corda gruixuda d'ús nàutic'; a Sant Pol de Mar i a l'Escala (1927-37) ho usaven per a una corda de remolcar embarcacions, de vegades prima però més sovint gruixuda, quasi tant com una cuixa”. Diccionari Coromines

Comentari. Conversant amb el nét d'Enric Germà (Vinagreta), amic de Joan Coromines, em va comentant el que recorda d'aquests mots i els usos que en feien. *Calabrot* era com una corda gruixuda i trenada per varar les barques, però que ja no s'usa per a les d'avui que són de 10 tones i que s'han d'amarrar d'una altra manera.

“**CALCÉS**, *calsés* amb e tancada en català oriental. Així es pronuncia a Sant Pol de Mar, per exemple, i aquesta és l'única pronúncia que conec.[...].

És l'inflament de forma ovalada que hi ha prop del capdamunt de l'arbre, immediatament a sota de la rodona (*perilla*) que el capça, a dins del qual es troben una o més politges per a passar-hi l'amant [corda] i les altres cordes de l'arbre. [...] Però la forma catalana ens ensenya un detall nou, que és interessant per tal com posa en relleu la tenacitat amb què la llengua dels mariners ha conservat fins avui totes les minúcies de la pronúncia antiga”.

Diccionari Coromines

Comentari. Així, doncs, *calcés* [pronuncieu *calsés*] és la part de l'arbre que havia d'encaixar en l'enfogonament, o forat de la coberta per on sortia l'arbre, i asseguts a la barca els pescadors fèiem la feina. L'arbre és el pal que aguanta la vela o veles de l'embarcació.

“**CARO**, 'una mena de bot llarg i estret destinat a tirar l'art en mar'; [...] a mitjans dels anys trenta el mot havia caigut en desús a Sant Pol de Mar, si bé encara era recordat pels vells pescadors”.

Diccionari Coromines

Comentari. Com a vell pescador li sona, recorda en Josep Maria. Eren les embarcacions que anaven a l'art d'en terra, un art gros, que era l'art dels pobres. Quan [“com] havien calat l'art, a les dues comes hi anava gent gran, pescadors vells [“veis”] que anaven a ajudar a estirar i el caro era el que anava a calar l'art, és a dir, tirar les xarxes en mar per pescar. Allò era com una prejubiliació, una ajuda. Si en fa d'anys que això s'ha perdut! Jo no ho he conegut, però ho he sentit explicar a l'avi, al pare. A can Villar hi havia un art d'aquests. Amb l'estrop, que era la lligada de corda per subjectar el rem a l'escàlem, fermàvem el caro. Aleshores tiràvem l'art i tothom qui estirava hi tenia part, més o menys, i se'ls donava un grapat de peix.

“**ESCAR**, 'atracador de barques'. A Sant Pol, Mataró, L'Escala (1937), etc., pronunciaven *escart*, no sols amb *r* sensible sinó afegint-hi la -t paràsita ben coneguda en semblants casos. “Aquesta pala la tenim per fer *escart* 'lloc on pugui treure i varar fàcilment la barca', Sant Pol (1931”.

Diccionari Coromines

Comentari. M'ha fet malbé l'esquena, - diu en Josep Maria.

Amb la pala fèiem *escart* per aplanar la sorra per sortir bé la barca i amb dues passades cada un ens anàvem rellevant, però avui ja no queda ningú a la platja per fer-ho, diu amb sorna.

Per a les embarcacions petites d'avui, com “La Tortuga” o la “Dulós” (Dolors), ja no és problema, amb poca cosa en tenen prou.

“**FARRO**, 'espècie de blat' [pronuncieu *farru*] ha restat com a paraula viva després de la meva joventut, i no sols amb aplicacions figurades o amb sentit vague de 'menja farinosa, espessa a tot ser-ho, poc apetitosa', sinó que encara a molts llocs en parlaven els vells com un aliment de pobres, corrent o normal: a Sant Pol havia estat el mot per a 'farinetes', i un vell amic en parlava (1938) de quan en els temps del seu jovent se'n menjava a tot el poble”.

Diccionari Coromines

Comentari. En temps de la guerra ni farro ni pollastre, i quan no hi ha res som capaços de menjar-nos nosaltres mateixos, em diu amb sornegueria en Josep Maria.

“**FONERA** 'paratge submarí -alta mar, o recs submarins profundíssims - on no es troba fons; [...] de Sant Pol m'és familiar des d'abans de 1920, com a oposat als “placers” [plassés] (1926”.

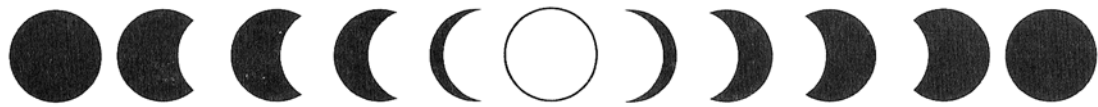
Diccionari Coromines

Comentari. En Josep Maria continua aclarint-me i descobrint-me noves paraules. Diu que davant de Blanes hi ha un lloc que hi pesquen, la planassa, que és un lloc on hi ha poc fons i a cada banda hi ha fonera. A dalt hi ha la planassa i al fons la fonera, a cent i “pico” de metres. És on s'hi pesca la gamba. I va desgranant els seus records explicant-me com preparaven la menja quan es trobaven en mar: portàvem un fogó de pedra o de fang (ell en diu “nafa”), tallàvem un tros de teia, en fèiem trossos amb l'aixol, com una aixedeta petita (diu somrient que això ja és de mestre d'aixa), l'enceníem amb una cerilla i com el foc estava amunt, vinga l'olla al foc, que era de terra o també d'alumini. Primer hi fèiem el sofregit amb l'oli, amb un gra “d'ai” o dos, un “parei” de tomaquetes, i com era mig ros hi tiràvem el peix a dintre, el que teníem a mà, un rapet, una aranya, una rata, i com que era caldós en fèiem sopa.

Jo també li recordo que quan era petit, anava aquí a l'espigó a buscar entre el rocam per veure què hi trobava i pescava gambetes, burrets, crancs...i que aquests me'ls cruspia de viu en viu ...

Gràcies Josep Maria i fins a la pròxima trobada que tornarem a conversar.

(continuarà)

Les fases de la lluna

Núria Anglès

Lluna a quart creixent

No t'enganyis ocell si cantes al temps
aviat serà primavera
Busca dins el bosc l'arbre de fulla tendra
i troba l'amor, una branca i un niu t'espera.

Lluna a quart creixent

Tu, que mous les maresmes
i del fons del mar alces muntanyes
d'aigua salada rebotant les penyes.

Lluna a quart minvant

El sol d'hivern està vermell
covant la primavera,
i s'amaga amb dolça espera
darrera d'un cim nevad.

Lluna a quart creixent

Dins el canyar vora mar
veig com passeja l'onada
sembla una núvia d'espuma blanca
la lluna la vigila, la segueix enamorada.

Lluna a quart minvant

M'agrada l'olor de terra mullada
i la boira que fa olor de lluna.

Lluna a quart minvant

Avui la mar està callada
amb un silenci transparent
sembla una dona enamorada
buscant dins l'aigua salada
l'emoció d'uns anhels.

Lluna a quart creixent

També tu lluna, faràs l'amor de matinada
i el sol, el teu etern enamorat,
notarà la vermellor a la teva cara.

Lluna a quart minvant

Qui t'ha besat avui
i s'ha menjat un tros
de galta blanca?

Lluna plena

Tardor dins un bosc de castanyers,
roures i alzines, les fulles cauen
rogenques del sol de l'estiu,
voleien per caure a terra,
donant adob i caliu.

C/ Jordi Carrasco Azemar, s/n
Tel. 93 760 21 98
08395 Sant Pol de Mar

entitats

Esplai El Nus

L'Esplai El Nus és una nova iniciativa que aplega una desena de joves d'entre 18 i 24 anys, amb ganes d'impulsar un projecte pel poble. La idea va sortir en veure la manca d'ofertes que hi ha a Sant Pol per la franja d'edat dels 8 als 15 anys. El seu objectiu és oferir un espai als més joves on poder-se trobar i dur a terme diverses activitats.

La filosofia d'aquesta mena d'esplais és la de l'educació en el lleure, però no es tracta d'un casal ni d'una guarderia, sinó que la idea és que els nens aprenguin a fer coses a través de jocs, tallers, rutes, acampades... Es vol fomentar nens més independents, que sàpiguen fer coses sols. La idea és que s'ho passin bé, i fer ambient de grup fora de l'entorn escolar o familiar. És una iniciativa totalment voluntària i sense afany de lucre.

L'Esplai El Nus pretén transmetre i fer viure actituds, comportaments i valors com el respecte, l'austeritat, la solidaritat, l'autonomia, la cooperació o l'esperit crític; valors que van més enllà de la diversió, que fan créixer la persona, que serveixen per millorar el nostre entorn, i que volen transmetre a partir de les

activitats del dia a dia. El grup rep assessorament dels Serveis Socials de l'Ajuntament i està obert a altres joves que hi vulguin col·laborar fent de monitors i també a les noves propostes que puguin sortir.

És previst que l'esplai comenci de cara al setembre-octubre, amb el nou curs escolar, i de moment funcionarà els dissabtes de 4 a 6 de la tarda a Ca l'Arturo. A finals d'agost es podran fer les inscripcions, que seran limitades. El preu que caldrà abonar servirà per cobrir les despeses d'assegurança i material, ja que els monitors són voluntaris; les excursions però s'hauran de pagar apart. Es faran dos grups, un de petits, per nens de 8 a 11 anys (nascuts entre 1995 - 1998) i el dels grans, de 12 a 15 (nascuts entre 1991 - 1994). Entre les activitats previstes hi ha tallers de teatre, música o dansa, jocs, esports, acampades, rutes, sortides, cine-fòrum... i altres actes oberts al poble.

Si algú necessita més informació de l'Esplai El Nus es pot posar en contacte amb ells a través del mail: esplaielnus@gmail.com

Can Villar, abandonat

□ Associació de Veïns de Sant Pol, "Les Formigues"
veïns@polnetwork.com

La masia de can Villar és molt probablement el tercer edifici més antic de Sant Pol després de Sant Pau i el conjunt de l'església i el campanar. Són com el nostre "triangle d'or" històric del nostre patrimoni arquitectònic.

Que la casa de Can Villar està abandonada des de fa molts anys és una evidència. La masia va quedar dins d'una estructura de propietat comunitària de difícil gestió. Lentament va degradant-se, i no trigarà a arribar el moment que serà irreversible... Ja no tan sols és que estigui en perill d'enrunament, que ho està; és que està perdent la dignitat i la consideració que es mereix, tal com està contemplat en el catàleg del patrimoni arquitectònic de Sant Pol.

Can Villar en el temps

Can Villar és la masia catalana més propera al mar. Té una finestra gòtica del segle XVI i molt probablement els orígens de la casa es remunten més enllà.

Can Villar fou la porta d'entrada a Sant Pol per ponent durant dos segles: des que és construïda la carretera reial que travessava el poble pel carrer Nou. Fou el refugi

obligat dels molts viatgers que anant per aquesta carretera procedents de Canet no podien travessar la riera, perquè baixava en abundància durant molts mesos l'any. Sense ponts fins a mitjan del segle XIX (el del tren), a vegades s'havien d'esperar dies per poder entrar a Sant Pol.

El cognom Villar de Grau és present a Sant Pol almenys des del segle XIV. Precisament portà aquest cognom i era fill de la masia el llegendari Villar de Grau, capítol dels defensors de Sant Pol en la guerra de Successió. Governà un grup que evità l'entrada a la població de les tropes enemigues fins que no tingueren més remei que fer-se forts a la Torre de la Martina, des d'on veieren cremar tot el poble, excepte l'Església i la Casa del General. Cremaren també la masia de Can Villar. Fins a principis del segle XX existí una frase popular a Sant Pol que deia: "Ets més valent que en Villar de Grau". Se li dedicà el nom del passeig de la Riera durant la Segona República.

No podem continuar sense fer res, veient impassibles com Can Villar continua degradant-se. Els propietaris tenen l'obligació de mantenir-la en bon estat, i el poble de Sant Pol tenim l'obligació i el dret de fer que això es compleixi. Hi podem perdre molt més que una peça important del nostre patrimoni: es tracta de la nostra memòria històrica, de la nostra consciència de ser d'on som, i de la nostra voluntat de continuar-ho essent.

Perquè Can Villar és profundament nostre.

Podeu fer-nos arribar les vostres adhesions individuals o col·lectives, per tal de demanar que s'aturi la degradació de can Villar i s'acordi una acció institucional urgent de salvaguarda del patrimoni històric.

Sant Pol, març del 2006

Can Villar és la masia catalana més propera al mar. Té una finestra gòtica del segle XVI i molt probablement els orígens de la casa es remunten més enllà"

noves tecnologies

Pol Maresma
PolNetwork.com

Trobada de blocaires a Sant Pol

Blocaires? Què és això? Blocaire és un terme nou, potser no del tot acceptat però molt usat per a designar a aquells qui tenen un bloc. I què és un bloc (de l'anglès blog)? A mode de bloc de fulls digitals, el podríem definir com un lloc web on deixar-hi els nostres pensaments, una mena de diari personal on d'una manera més o menys periòdica abocar-hi allò que hem fet, que hem vist, que voldríem haver fet, o qualsevol cosa que se'ns acudeixi.

El fenomen no és del tot nou, pensem en els diaris personals que tantes històries han amagat durant anys, el que si és nou però és el caràcter públic dels blocs. És cert que podem fer un bloc de manera anònima, inventant-nos un personatge o simplement obviant dir qui som. Aquest fet no sempre li treu importància al que diem, hi ha una pila de blocs escrits per infants acabats de néixer, per animals u objectes, i segurament per qualsevol personatge que se'ns acudeixi, que estan entre els més llegits. El que dona força als blocs i els fa interessants és la seva personalitat, el seu estil. Mica en mica, en anar afegint posts (anotacions, entrades...solen quedar organitzades per data i categories) anem creant una manera d'escriure, i aquest és a la fi el motiu pel qual els lectors solen repetir i visitar assíduament el nostre bloc. El blocaire no s'impermeabilitza del que pensa el seu públic d'allò que diu, doncs per definició el lector d'un bloc sol poder deixar els seus

comentaris a les entrades que li interessin. Alhora solem participar als blocs dels nostres propis lectors, creant així una xarxa de blocaires, enllaçant els diferents blocs, i fent-hi referència als nostres posts. Així molts cops un post evoluciona en una mena de conversa entre tot aquell que hi vulgui participar.

Hi ha qui explica el que ha fet aquell dia, hi ha qui ens mostra imatges de la seva vida, hi ha qui els dedica a un tema central concret... tot té cabuda al món dels blocs. Molts però, acaben essent una mena de calaix de sastre de la vida dels seus creadors. Un espai on posar en ordre els seus pensaments, on la inicial autoimposició d'una estona per escriure, acaba convertint-se una estona per trobar-se amb si mateix, en una mena de teràpia emocional.

Amb el temps, creus acabar coneixent a la persona que hi ha darrera del personatge, tot i que és possible que només sigui la que ell ens vol ensenyar. El passat dia 14 però, un grup de blocaires va organitzar una trobada a Sant Pol, un dia en que vàrem poder conèixer l'autèntica persona que hi ha darrera d'alguns d'aquests personatges. A alguns pot no semblar-los bona idea conèixer i que el coneguim, però el millor que té una trobada d'aquest tipus és que qui vulgui pot optar per no anar-hi. Jo però hi vaig anar ;-)

Trobareu multitud de llocs on crear el vostre bloc de manera gratuïta, disposant d'una eina de gestió molt simple i intuïtiva. Jo us proposo www.blocat.com , www.blogger.com . Passeu per <http://www.bitacoles.net/> i <http://www.catapings.com/> per visitar alguns blocs en català.

L'entrevista

Entrevista a la Carme Ruscalleda, amb motiu del guardó per al Restaurant Sant Pau

“Les tres estrelles ens han situat en el mapa gastronòmic internacional”

Què ha representat per a vosaltres aquesta tercera estrella Michelin?

Ens ha situat en el mapa gastronòmic internacional. D'aquestes tres estrelles en fan la mateixa lectura a Singapur, a Berlín o a Tòquio, tothom sap què són. Això és molt bo fent un treball tan especial, un treball que mereix una orquestra humana tan nombrosa. Per tant, ara se n'han assabentat i això es tradueix en llista d'espera per venir al Sant Pau.

Últimament se sentien molts rumors. Us ho esperàveu?

Sí, hi havia molts rumors. Durant tot l'any passat es deia, i tothom aquí estava molt il·lusionat, perquè també havíem detectat moltes visites de Michelin. La qüestió és que s'acostava la data de presentació de la guia i ningú ens havia dit res. De tres estrelles a tot el món n'hi ha just una cinquantena, és una cosa molt preuada, molt escassa, i ens semblava que una cosa així ells l'havien de comunicar. S'acostava la data i ningú ens havia dit res, a més a més nosaltres tanquem per vacances les tres setmanes primeres de novembre. Just l'última setmana abans de tancar vam rebre la seva visita, una taula encarregada a nom de Michelin. Va venir el president francès, l'espanyol i un altre, i vam dir “ens vénen a dir alguna cosa”. I després de sopar ens vam trobar “Què tal ha estat? Molt bé, molt bé”. “Ens han de comunicar alguna cosa?” i diuen “hem vingut a sopar”. I és clar, vam dir “Nois, desinflen veles que això no és per nosaltres. Tranquils, anem de vacances i a continuar la nostra lluita”. I per vacances ens ho varen comunicar. Precisament el dia que preparava la reunió de reengedada.

Us tenien completament desanimats.

No, animats ja ho estem. A vegades hi ha qui em diu: “Què feu de diferent?” Res. Treballem amb la mateixa pressió, amb la mateixa complicitat, i amb les mateixes ganes d'agradar, que sigui un àpat

especial. Ja som així, ja ho fem d'aquesta manera. I treballar d'aquesta manera mereix aquesta nota alta que ha arribat. Nosaltres haguérem fet el mateix, però és clar, una nota tan alta... a tothom li agrada que li posin un excel·lent.

El mèrit també és que sigui per “una” xef, i no “un” xef

Més que mèrit és excepció. En aquests moments hi ha una cosa que a les dones ens ho posa fàcil, i és que les eines a la cuina professional són a la mida d'una dona, que abans no ho eren. Abans les eines mereixien una força d'home que tu no tens. Per tant una dona no es posarà mai en un lloc on és l'acudit fàcil, on li hagin de dir: “ajuda-la pobreta, que no pot”. Ja no s'hi posa. Això ja ho dificultava, ho dificultava també que a una dona se la preparava abans per seguir l'home, mai a ell per seguir-la a ella. Ara això ha canviat. Quantes parelles no hi ha de noves famílies que ell ha d'ajudar-la a ella, i aquest ajut és el que fa que una persona pugui desdoblarse i fer més hores. Jo necessito el mateix que un home, que és una família que ho resisteixi i un equip que em segueixi. I idees per generar el negoci que tot això mereix. Per tant, estem en un moment social magnífic, que se li pregunta a una noia i a un noi què vol ser quan sigui gran. Jo sóc d'una generació que no m'ho van preguntar, a mi em van dir “cap aquí”. I jo que vaig dir: “Ep, però és que a mi m'agradaria...” I em van dir: “Tu cap aquí”. Doncs cap allà. El que passa és que la vida és una situació que no pares d'obrir portes, i et passen coses que t'hi embarques o no t'hi embarques. I et barreges amb gent que t'ajuda o no t'ajuda. I jo m'he barrejat amb un home que m'ha ajudat molt.

Ets l'única dona amb tres estrelles?

No, n'hi ha tres d'italianes. Precisament a Tòquio, el dia que vam fer la festa, hi ha una altra italiana que també té establiment a Tòquio i va venir a la festa.

“Hi havia molts rumors. Durant tot l'any passat es parlava de la tercera estrella, i tothom aquí estava molt il·lusionat, perquè també havíem detectat moltes visites de Michelin”

Esteu tots a Tòquio.

És que Tòquio és una ciutat de 20 milions d'habitants, on jo penso que hi ha l'oferta més gran, potser més gran que a Nova York. Tots els tops francesos són allà.

I deies que no us ha canviat la manera de treballar l'estrella?

No, el que ens ha canviat és haver de posar ordre per atendre els mitjans. No vull mai que se solapin, avui estic amb vosaltres, demà en tinc uns altres, demà passat uns altres. Perquè tothom vol donar la notícia, és una notícia excepcional. Fins i tot televisions i mitjans locals. D'ençà d'aquest novembre no he tingut ni un dilluns ni un dijous per mi. He fet ràdio, faig televisió o faig aquella conferència que em demanen en llocs de canalla o llocs de gent gran, que això sempre m'ha agradat brindar-m'hi i fer-ho.

Els cuiners avui heu assolit un nivell de popularitat molt important, us esteu convertint en estrelles mediàtiques.

Ja està bé això, és molt important menjar i és molt important que es transmeti aquesta importància del menjar. A banda de ser plaer, és nutrició i és salut. Tenim la sort de rebre allò que la cuina mereix. Ara estem recollint tot el que han sembrat els que ens han anat a davant. Tot aquell treball que semblava que no tenia cap valor.

La gent ara va amb una altra actitud a un restaurant, té una altra actitud envers la cuina.

Sí, és clar. Socialment també hi ha hagut un creixement social que ha fet que els establiments funcionin. A mi el meu pare no m'havia portat mai a un restaurant, perquè no tocava. Hi anaven els senyors als restaurants, els grans empresaris, els pagesos no hi anaven. En canvi jo, filla d'un pagès, als meus fills els he portat a restaurants, fins i tot a l'estranger. Això demostra quin creixement social hi ha hagut, en quina cosa tan popular s'ha convertit. Ara es veu com un fet cultural, mentre que abans era una cosa ostentosa.

Teniu clients de tots els tipus i condicions.

Sí, fins i tot gent molt jove, parelles molt joves que es fan aquell racó i vénen al restaurant, i ningú se'ls mira estranys. Cosa que no passava abans. Amb en Toni anem junts des que teníem 16 anys i sempre ens va interessar la cuina, ens va interessar de seguida. En aquells moments no s'hi anava tant als restaurants, però com que ens

interessava anàvem a establiments de Barcelona, i ens miraven d'una manera! És clar, allà desentonàvem, tot era gent molt gran i devien pensar: "No cobrarem". I en canvi ara ningú s'estranya de veure al costat d'un president d'una gran companyia un altre que potser és bomber i una parella que han vingut a provar a veure què passa, què senten. El menjar que fem, la nostra ambició és que sigui més que menjar, que sigui un festival pels sentits, uns sentits que són propis. Tu no sentiràs el mateix que jo, és com mirar el mar, la llum, un quadre, no ho veiem igual. Per tant, ja t'hi acostes amb aquesta sensibilitat de percepció.

Ja us passa com en Ferran Adrià que heu de fer llistes d'espera de mesos?

Sí, és clar. Però per altra banda és molt dur dir que no. Penso que a un establiment així el "no" hauria d'estar esborrat del nostre discurs, i en canvi et veus obligat a dir que no, perquè tens aquesta mida. Ara estem donant pel cap de setmana per setembre. Hi ha qui ho entén, hi ha qui se n'alegra i hi ha qui s'enfada. Jo ho sento, però estem molt contents perquè rebem allò que la casa mereix.

A la gent de Sant Pol també li ha fet molta il·lusió. Sí, ja li feia il·lusió abans. Ja ens sentíem molt estimats a Sant Pol. Ara la gent m'atura i em diu que quan va a fora i senten Sant Pol diuen: "Ah, a Sant Pol hi ha el Sant Pau!".

Què tenen en compte a l'hora de concedir les estrelles Michelin? Per què us han escollit?

A mi també m'agradaria saber-ho. Però no són de donar gaires explicacions. Aquesta seva imparcialitat, això que ningú sàpiga la cara que fan a ells els hi interessa, cosa que d'ençà que ha entrat el nou president ha canviat. Aquest any va aparèixer pel juny una fotografia del nou president de Michelin, que ningú sabia la cara que feia, es va presentar i li van fer una entrevista aquí a Espanya. Tothom va dir: "S'ha fotografiat! Ostres, té cara i té cames i té cos aquest senyor!". Aquesta entrevista va ser la que va desencadenar el rumor. Deia que Catalunya li havia agradat molt, que naturalment hi havia Ferran Adrià, però que no estava sol, que hi havia una dona a Sant Pol de Mar que feia una cuina molt interessant. Això va ser el detonant, de seguida tothom va fer quinieles. Ara sabem quina cara té aquest senyor, que és la cara d'aquell senyor que va venir a sopar aquella setmana abans de tancar, però a partir d'aquí són basant hermètics. Molts cops vénen d'incògnit. A vegades

Ja ens sentíem molt estimats a Sant Pol. Ara la gent m'atura i em diu que quan va a fora i senten Sant Pol diuen: "Ah, a Sant Pol hi ha el Sant Pau!"

es presenten, a vegades abans de marxar els agrada veure les instal·lacions, la cuina, l'entramat de la casa.

Què diferencia les dues estrelles de les tres?

Els a la guia ho defineixen. Diuen que una estrella és molt bona taula a la seva categoria; dues estrelles diuen: "si vostè és per la zona desviïis, la taula és interessant"; i amb tres estrelles ja diuen: "organitzi un viatge en funció d'aquella taula", és una cosa excepcional, una taula amb harmonia amb l'entorn i amb el celler, ha de ser un àpat que pels teus sentits sigui una experiència.

Ha de ser una cuina integrada a la zona?

Això tampoc és que ho defensin, això ho valoren més els de Relais&Chateau, que defensen aquest caràcter cultural molt arrelat en un lloc, però els de Michelin jo penso que valoren la diferència, i la diferència la dona la cultura. Si defenses la teva cultura sempre serà un element diferenciador. Jo ■

aquí faig moltes coses de cultura local, mira si és diferent de la resta!

Ara aquestes estrelles s'han d'anar conservant?

És clar, el valor principal que té és que cada any les atorguen, cada any aquesta gent passen llista i retallen serrells.

No es pot baixar la guàrdia.

No, és clar. Tampoc va amb la nostra manera de ser. Quan vam guanyar una estrella el meu missatge va dir: "Nois, que n'hi ha dues, posem-nos a treballar per la segona i perquè la una sigui ferma", i quan va venir la segona vam dir: "Treballem per la tercera i perquè la segona sigui ferma", i a la que ha vingut la tercera, els hi he dit: "No existeix la quarta però pensem que hi és". No podem dir: hem fet el cim. Això es notaria de seguida, i el client ha de notar que tot és viu, que es vibra, que estem per ell. Ja va amb el teu esperit, no és perquè ho digui la guia. ■

"No podem dir: hem fet el cim. Això es notaria de seguida, i el client ha de notar que tot és viu, que es vibra, que estem per ell"

Perruqueria per homes

Josep Maria

Carrer Nou, 54 - Sant Pol de Mar
Tel .670 22 44 51

BRULTAN
Promocions s.l.

OBRA NOVA I REFORMES

C. Conxita Badia, 6
08395 Sant Pol de Mar
93 760 12 85
E-mail: BRULTAN@terra.es

saule

FINQUES
saule

FINQUES
saule

FINQUES
saule

MANUEL SAULEDA I PARÉS

Agent de la Propietat Immobiliària
Administrador de Finques

Carrer Nou, 29
Tel. 93 760 09 16
sauleda@finquessauleda.com
www.finquessauleda.com
Fax. 93 760 05 96
08395 SANT POL DE MAR

Gemma Colomer Munrabà

PODÒLOGA

Col. núm. 954

Tel. 93 760 34 40
c/ Roger de Flor, 13
08395 Sant Pol de Mar
(hores convingudes)

llibreria - papereria
premsa - regals
lluminadures - internet
fotocòpies

Ferrocarril, 3 - Sant Pol de Mar
Tel/Fax 93 760 33 39
lonallibreria@terra.es

www.lonallibreria.com

Productes Naturals i Biològics

Herbes

Detètica i Herbolari
Alimentació natural
i de conreu biològic
Cosmètica natural
Massatges
Serveis i consultes
d'Estètica i Medicina Natural
Diètes personalitzades
Astrologia i tarot
Tai-chi i Chi-kung
loga - Dansa del Ventre
Cursos i Tallers

C/ Consolat de Mar, 53 - 08395 SANT POL DE MAR - Tel. 93 760 20 85
C/ Roig i Jalpi, 2 - 08397 PINEDA DE MAR - Tel. 93 762 37 50
Av. Hispanitat, 29 - POBLENOU - 08397 Pineda de Mar - Tel. 93 766 27 35

SERRALLERIA MIQUEL CARBÓ S.L.

CARRETERA N-II, 7
08395 SANT POL DE MAR
(Barcelona)

TEL/FAX: 93 760 32 14

Mobil: 667 716 283

Finques

Finques Raimon Estrany

EXPERT IMMOBILIARI

Consolat de Mar, 24 bxs · 08395 SANT POL de Mar (Barcelona)
Tel. 93 760 12 01 · Fax 93 760 06 81
www.finquesraimonestrany.com

cuina

Restaurant Sant Pau

*La Carme Rusalleda
ens ofereix una saborosa
recepta per elaborar amb
maduixes de la Vallalta*

Maduixots dessecats i confitats amb oli i sal

Ingredients:

- 1 quilo de maduixots de qualitat i madurs
- oli d'oliva
- sal

Preparació:

Netejar els maduixots madurs amb aigua abundant sense treure el capoll. Escorre'ls i tallar el capoll, tallar-los a la meitat o a quarts segons la mida. Posar-los en una safata de forn i amanir-los amb prudència, amb oli i sal, esteneu-los bé a la safata de forn, plans, sense apilonar.

Fornegeu-los a 100° durant unes dues hores (dependrà de l'aigua que contenen). Reserveu-los en una caixa adequada per aliments, ben plans i apretats, afegint-hi un fil d'oli. Guardar a la nevera.

Idees per gaudir de la textura, el sabor i el color d'aquests maduixots :

En entrepans vegetals.
Per acompanyar un plat fred de marisc, o de carn.
En una amanida.
Per acompanyar un rostit.
Per afegir a les patates d'un peix al forn
Per oferir d'aperitiu.

Maduixes de la Vallalta collides a Sant Pol

**ÉS VOSTÈ PROPIETARI
D'UNA SEGONA RESIDÈNCIA
I DESITJA COL·LABORAR
AMB EL N. 1 EN EL MERCAT
EUROPEU?**

**BUSQUEM
CASES I PISOS**

**AMB PISCINA
PER A LA NOSTRA CLIENTELA INTERNACIONAL
(Alemanya, escandinava, holandesa, belga.....)**

**Hi ha moltes raons per a iniciar una futura col·laboració.
Aquí té les més importants:**

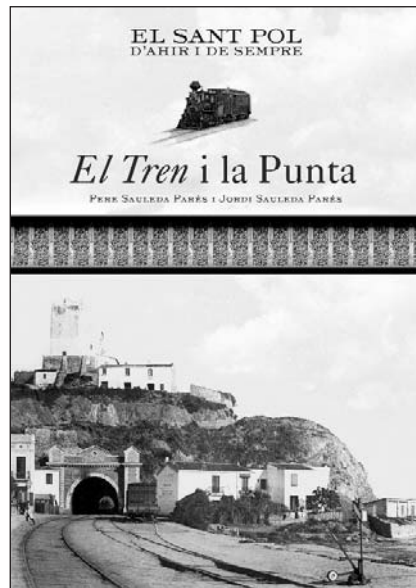
- **Experiència – NOVASOL duu 36 anys en el mercat europeu**
- **Competència – Només ens dediquem al lloguer de temporada**
- **Referències – 18.000 propietaris ja ens han dipositat la seva confiança**
- **Presència – Promocionem el seu habitatge a TOTA EUROPA**
- **Temporada llarga, 20-30 setmanes de lloguer anuals - Vostè decideix quines!**
- **Inserció gratuïta en els nostres catàlegs i portals a internet.**
- **Presència en les 14.000 agències de viatges que col·laboren amb NOVASOL**
- **Pagament del lloguer per transferència bancària abans de l'arribada del client**
- **Resum mensual per correu dels lloguers realitzats i accés a les dades les 24 hores durant tot l'any mitjançant el nostre WEB per a propietaris**
- **Ajuda i assessorament per part del nostre representant local**
- **Tots els serveis addicionals que pugui necessitar (neteja, lliurament de claus, llençols, cobrament del dipòsit, manteniment general etc.)**
- **Flexibilitat – Vostè decideix la disponibilitat de la seva casa**

**SOL·LICITI MÉS INFORMACIÓ AL:
937 600 430**

NOVASOL pertany al grup d'empreses CENDANT que compta amb 80.000 empleats i és líder mundial en els sectors d'oci, viatges, franquícia d'hotels, serveis immobiliaris i lloguer de cotxes. Un grup sòlid que li ofereix les màximes garanties i que és amo d'empreses com AVIS, BUDGET i GALILEU. Pot obtenir més informació en les pàgines WEB:

WWW.NOVASOL.COM y WWW.CENDANT.COM

El Tren i la Punta

Un documentat i amè llibre sobre el nostre Sant Pol d'ahir i de sempre

*Acaba de sortir un nou llibre dels germans **Pere** i **Jordi Sauleda Parés**. Aquesta vegada ens han sorprès amb un interessant treball sobre **El Tren i la Punta**. Un tema de doble recorregut que explica com l'arribada del tren a Sant Pol i com la urbanització del millor passeig que tenim ara varen canviar la fesomia i la manera de viure de la nostra vila.*

El treball és un nou fascicle que s'incorpora al projecte de crear un volum que porta el denominador comú El Sant Pol d'ahir i de sempre. El primer parlava sobre "Les Noves Escoles".

En Pere i en Jordi Sauleda ja ens havien sorprès una mica abans d'aquest projecte amb una primera publicació sobre "El Sant Pol de l'avi", referint-se a tots els nostres avis que ens han precedit i foren els constructors del Sant Pol d'avui.

Aquest nou fascicle sobre El Tren i la Punta segueix la línia de les anteriors publicacions que donen força al component humà sobre uns fets rellevants i ben documentats que han anat succeint-se.

Es pot destacar la manera d'escriure, cent per cent santpolenca, amb el parlar local que encara existeix,

i les anècdotes, que també són part de la nostra història.

El rigor de les fonts que han begut els autors no està renyit amb la redacció planera que facilita la lectura. També s'ha de fer menció de la quantitat de fotos i documents que hi ha.

Tota aquesta informació ha sigut recollida amb temps i paciència mitjançant el treball propi, les consultes als arxius i les aportacions desinteressades de molts santpolencs i d'amics de Sant Pol.

Aquest nou fascicle dels germans Pere i Jordi Sauleda ens fa compartir i gaudir una feina en la que tots, d'alguna manera, ens sentim protagonistes de la història.

Tres il·lustradors al Museu de Sant Pol

L'exposició "Àfrica Fanlo / Daniel Jiménez / Cristina Losantos – tres il·lustradors al Museu de Sant Pol" que va acollir el Museu de Pintura de Sant Pol de Mar aquesta primavera recollia l'obra de tres creadors, tres dibuixants vinculats d'una manera o altra a Sant Pol. A la mostra ens van ensenyar per primera vegada alguns dels seus dibuixos originals fets amb aquarel·la, tinta o pintura –difícils de veure per la gran majoria, si no és una ocasió així- i la seva reproducció impresa en diferents contes il·lustrats o revistes. També van aprofitar aquesta oportunitat per treballar directament sobre algunes de les parets del Museu, lliurant-se plenament a la creació.

En un racó de la sala, a través d'una projecció, podíem conèixer el seu procés de treball, algunes de les seves il·lustracions animades i una filmació del procés de muntatge de l'exposició, especialment de la creació a la paret del fons del Museu on per mitjà d'uns marcs reals i espais de pintura de color creaven un enigmàtic escenari sorprenent. L'editor Xavier Carrasco, vinculat també a Sant Pol des de fa molts anys i que els coneix a tots tres va fer un emotiu text de presentació que acompanyava el postaler que servia de catàleg de mà de l'exposició.

Finalment, perquè tots els visitants que vulguessin, poguessin tenir un record d'aquesta mostra, ens proposaven que abans de marxar ens féssim una fotografia a darrera un gran marc daurat que penjava del sostre, acompanyats d'una gran il·lustració feta directament a la paret que ens explicava coses de Sant Pol i d'ells tres. Després la podíem obtenir descarregant-nos-la a través de la web de Sant Pol de Mar.
No us les perdeu!

Amics de les Arts
Museu de Pintura de Sant Pol de Mar

L'Historiador

Títol: *L'Historiador*
 Autor: *Elisabeth Kostova*
 Editorial: Ed. 62
 PVP: 19.50

L'Historiador, en castellà traduït com a La Historiadora, no és un llibre qualsevol. Elisabeth Kostova ha trigat deu anys a recopilar tota la documentació històrica que recull aquesta novel·la que, com a tal, té també un gran component de ficció. Tres protagonistes i la mateixa història vista i viscuda des de tres punts de vista diferents es van enllaçant al llarg de tota l'obra, una extensió de quasi set-centes pàgines que manté el lector atent fins al final.

Dic que no és un llibre qualsevol per diverses raons: per la seva estructura, que fa que el lector no perdi el fil però que aconsegueix crear un estat de contínua expectació; per les dades que aporta a la història d'un personatge sobre el qual ja s'ha vessat molta tinta, el comte Vlad Tepes (altrament anomenat Dràcula) i per tota la imaginació vessada per crear una atmosfera literària on el lector s'hi sent del tot còmode encara que no cregui en absolut en històries de vampirs...

De fet, a la contraportada del llibre, l'autora ja fa partícip el lector de la

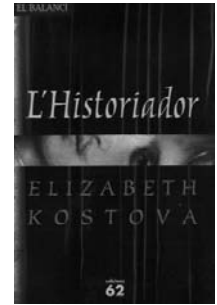
història com si en fos un dels protagonistes: el llibre cau a les nostres mans des del taulell de qualsevol llibreria i, a partir d'aquest moment, som els successors de la història que involucra els tres protagonistes ficticis de la novel·la quan, també casualment, va a parar a les seves mans un estrany llibre amb un dibuix d'un drac al mig i amb la resta de les seves pàgines en blanc.

La intriga, el suspens i fins i tot alguns moments que ratllen el terror, no falten en aquesta novel·la plena d'aventures que enganxarà els lectors des de bon començament, fent-los participar en una lectura a partir de la qual aprendran moltíssimes coses sobre la història medieval a l'Europa de l'Est, sobre l'Imperi Bizantí, sobre biblioteques que amaguen autèntics tresors...

D'altra banda, i com a rerafons, trobem un clàssic de la literatura molt recurrent: la lluita dels protagonistes per destruir el mal, per imposar el bé per sempre a un mal que corromp, que dura i que costa d'anul·lar personificat aquí en el món dels vampirs i de la seva immortalitat...

Si teniu temps i ganes d'aventurar-vos-hi, no us perdeu aquest nou best-seller. Passareu una mica de por, però viureu en un món que no haguéssiu somniat mai que podria haver existit.

Marta Rocafort

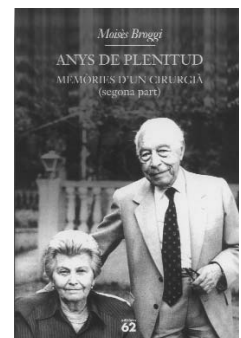
c/ Bruguera, 78
 08370 Calella
 Tel/Fax 93 769 52 08
 el.faristol@retemail.es

Anys de plenitud

Anys de plenitud (Edicions 62) és el títol del segon volum de memòries del cirurgià barceloní **Moisès Broggi**. Abraça el període que va des de la fi de la Segona Guerra Mundial fins a l'actualitat. Després de l'èxit del primer, aquest era molt esperat. N'hi ha prou amb una dada per a fer-ho palès: el llibre estigué prop de quatre mesos apareixent setmana rere setmana en

les llistes dels més venuts.

El paper central que tenia en el primer volum la crònica personal de la Guerra Civil, en el segon el representa l'evolució que ha experimentat la medicina i, en concret, la cirurgia en aquestes dècades, qüestió lògica si tenim en compte l'espectacular augment de la mitjana de vida al llarg del segle XX.

Portada del llibre **Anys de plenitud**, del Dr. Moisés Broggi.

Cultura / Llibres

Moisès Broggi, Jordi Pujol i David Pagès i Cassú presentaren *Anys de plenitud* a la llibreria Empúries de Girona el passat 24 de març.

Ara bé, al costat de l'activitat professional i cívica, les amistats i les coneixences també ocupen un espai molt important en la narració, així com el nucli i les ramificacions familiars. No pas per casualitat, en un dels últims paràgrafs del llibre es pot llegir el següent: "Puc afirmar d'una forma concloent que les satisfaccions més grans de les nostres vides vénen de les relacions humanes".

L'autor discorre, a més, sobre els afers polítics i socials que l'han preocupat al llarg dels anys. En els darrers capítols s'hi accentua el to reflexiu. El missatge final és que el futur del planeta és ben complicat si continua emmirallat en el materialisme i s'oblida de l'espiritualitat. El doctor Broggi, que ha dedicat tota la seva trajectòria professional a curar els seus pacients, és una persona que ha escoltat i que ha reflexionat molt. És per això que està perfectament autoritzat per a llançar seriosos advertiments: "La humanitat està posant el seu

esdevenidor en perill per culpa de l'explotació de la naturalesa i per culpa del consentiment dels desequilibris i de les injustícies".

Des del seu punt de vista, els principals problemes que afecten el món actual són la presència de les armes nuclears, les desigualtats entre països pobres i països rics, els conflictes derivats de les nacionalitats amb afany dominadors i, fruit de la degradació del medi ambient, la creixent contaminació, el canvi climàtic, la desforestació i l'extinció d'espècies.

No obstant això, com a bon metge, no es limita a fer diagnòstics, sinó que també aporta solucions: "En el moment actual les amenaces que planen sobre la humanitat vénen del seu propi poder excessiu, i abracen tota l'espècie. Esperem que, com sempre, l'home sabrà resoldre els problemes plantejats, però haurà de deixar de banda l'egoisme i l'agressivitat dominants de sempre i seguir un nou objectiu de pau i de convivència basat en l'estimació mútua, el respecte i l'amor a la natura".

Doctor Broggi: enhorabona pels seus 97 anys de vida i per la plenitud amb què ha sabut omplir-los. Que en pugui complir molts més! Gràcies per deixar-nos compartir unes memòries personals que tenen un extraordinari interès col·lectiu.

David Pagès i Cassú

Carnisseria - Xarcuteria

Ca la Teresa

Roger de Flor, 21 (Sant Pol de Mar)
Tel. 93 760 03 91
Costa i Fornaguera, 50 (Calella)
Tel. 93 766 16 59

Ca l'Augas

Carrer Nou, 49
Tel. 93 760 05 52
08395 Sant Pol de Mar

SATIVA *jardinera*

Disseny i construcció de jardins, Manteniments,
Horticultura, Xerojardineria, Control fitosanitari,
Podes, Neteja de parcel·les, Instal·lació de
sistemes de reg, Muntatge de pèrgoles i
gelosies, Il·luminació,
Subministrament de planta
i material per a la jardineria, Etc...

654 321 195

Ferriol Sauleda Brossa

Sistemas Para Viviendas Inteligentes

PROYECTOS LLAVE EN MANO SERVICIO CALIDAD DURABILIDAD
CONFIANZA MARCAS LÍDERES TECNOLOGÍA DOMÓTICA

OFICINA CENTRAL
C/Laureá Miró 153,
1a Planta,
08950, Esplugues de Llob.
Barcelona, España
Tel: 902 888 733
Fax: +34 93 371 6208
Email: ventas@casaip.com

En Sant Pol de Mar (sólo Sábados)
Llamar al 93 760 11 86

www.casaip.com

CASA IP

SOPAR POPULAR I BALL PER SANT PAU

Per primer cop, un gran sopar popular i el ball al Polisportiu van presidir els actes de la festa de Sant Pau d'aquest any. La jornada va comptar amb les actuacions de Sant Pol Country, La Salseta del Poble Sec i N'Gai N'Gai, l'històric grup de Sant Pol que va escollir aquesta vetllada per tornar als escenaris.

LEPANT CENTRE

Cos i ment

CENTRE DE SERVEIS
LLOGUER DE DESPATXOS I SALES
TOTALMENT EQUIPADES PER
PROFESSIONALS DE LA SALUT

TERÀPIES

Naturopatia - Homeopatia - Fisioteràpia
 Logopèdia - Osteopatia - Urologia
 Psicologia - Counselling - Massatges
 Medicina Xinesa - Acupuntura

ACTIVITATS

DANSA DEL VENTRE
 TAI-CHI CHI KUNG - IOGA

VINE A PROVAR 1 CLASSE GRATIS!!!

Nova adreça!

c/ Gravina, 6 - Local 3 - 08301 MATARÓ - Tel. 93 790 62 98

bustia@lepantcentre.net
<http://www.lepantcentre.net>

SOLUCION DEFINITIVA A LAS HEMORROIDES

Más de 10.000 casos tratados con éxito
 durante 10 años en el mundo

Ligadura de las arterias hemorroidales
 con DOPPLER (KM-25)
 En 15 min.
 Sin dolor
 Sin hemorragia
 Sin anestesia general

Eliminación definitiva

**CENTENARES
 DE
 CASOS SOLUCIONADOS**

Ventana
 Sutura
 Transductor
 doppler
 Protoscopio
 modificado
 KM-25

Técnica
 aprobada
 por la FDA,
 Americana
 en 1996

¿IMPOTENCIA SEXUAL?

- 1 de cada 3 hombres padece problemas de erección
- EYACULACIÓN PRECOZ**
- FALTA DE DESEO SEXUAL**
- Erección potente y duradera desde la primera visita.
- Para todas las edades
- Test internacional de la impotencia
- Chequeos prostáticos
- Entrega del Carnet Prostático personalizado
- Anorgasmia Femenina

TELÉFONO PERMANENTE VISITAS:

93 697 42 52

Móvil 607 66 78 56

www.drwafikalwattar.com
 e-mail: walwattar@airtel.net

Dr. Wafik Al-Wattar, Col. 12.470 desde 1977
 Urólogo, Andrólogo, sexólogo desde 1982
 Diplomado en Proctología desde 1995

C/ Lepant, 7, 1r 2a - MATARÓ

... y también visita en BARCELONA, RUBÍ, SABADELL y TERRASSA

Vasectomia 400 €
 Fimosis 300 € - Frenillo 200 €

Acceptar-nos tal i com som

□ Josep Torrents Missé
Psicòleg

Quantes vegades ens hem enrabiat o disgustat per no haver acceptat uns fets, una situació o un aspecte nostre que ens limita? La veritat és que la realitat a vegades es presenta molt diferent de com ens agradaria que fos, i topem amb el que hauria de ser per nosaltres, amb el que un dia ens van dir que seria i amb el que és en realitat.

Tot esdevé un joc de paraules, però el que té força i mana és la idea que en tenim, en contraposició del que trobem. A partir d'aquí, les reaccions i decisions internes poden ser diverses. Així podrem acceptar "el que és, és", admetent la realitat dels fets; resignar-nos i abandonar; intentar modificar la realitat; prendre'ns la vida amb filosofia i experimentar i aprendre quelcom nou, o en el pitjor dels casos deprimir-nos perquè no sabem com adaptar-nos ni canviar el nostre entorn.

Acceptar i comprendre són dos aspectes que poden anar de bracet, ja que fomenten l'autoestima. Així, cada persona viu de forma particular la seva realitat interna i externa, i té el seu propi codi d'acceptació, que dependrà de les seves expectatives, creences, sistema de valors o de l'educació que hagi rebut.

Genèricament acceptar implica un reconeixement dels fets, de les coses, de com és un mateix i de com són els altres, dels nostres encerts, errors, etc. sense jutjar ni criticar, simplement respectant i admetent el que hi ha. Igualment acceptar pot ser una actitud que no aprova ni desaprova, que es manifesta lliurement, sense cap condició ni pretensió. És a dir, que deixa fer, que deixa ser i que no pretén transformar res.

Un bon exemple d'acceptació és en Marc, un jove mecànic de 25 anys que es recriminava constantment el fet de ser un noi baix, grassonet i lleig. Li costava valorar-se i acceptar-se, ja que se sentia inferior als altres. Fins que va decidir enfrontar-s'hi. Per fer-ho es va proposar canviar el seu sistema de creences. Va escriure unes frases en forma

d'afirmacions positives, amb la intenció que si es criticava dient-se: "baix, grassonet, porquet, lleig...", es responia dient: "Faig 1,56 i ho accepto. Sóc grassonet, però sóc simpàtic i tinc molt bon humor i ho accepto. M'estic tornant calb i també ho accepto. Aquests són els fets i aquest sóc jo. Per tant deixo de mortificar-me". Hi va posar remei, quan va aprendre a donar-se suport, a confiar amb ell i quan va descobrir aspectes seus positius.

Per altre banda Raimon Samsó, autor del llibre *Taller d'Amor*, manifesta que tots en certa manera procurem ser acceptats en tots els àmbits. Pretensió legítima en la mesura en què no es converteixi en una necessitat. Aquesta esdevé una altra cara de l'acceptació, que pot ser viscuda, de vegades, com un examen que hem de superar, amb l'objectiu de ser reconeguts, valorats i/o estimats. En aquest cas, hi ha l'inconvenient de condicionar la nostra forma de ser i fer per tal d'aconseguir ser aprovats, caure bé o agradar. Si, per contra, dirigim aquesta intenció, aquesta energia cap a nosaltres, potenciarem la nostra seguretat i l'autoestima, i no ens caldrà exigir-nos ser acceptats pels altres.

Tanmateix, en la vida afectiva de parella, és important veure com som i sentir-nos acceptats. Jorge Bucay, psiquiatre i psicoterapeuta gúestàtic afirma que "la acceptació nos da la sensació de llibertat. Es como un motor que nos permite soltarnos". Per tant, des d'aquest punt de vista cal treballar per veure el nostre company tal i com és, no parcialment, sinó en la seva totalitat, comprenent-ne el sistema de funcionament i respectant-lo. Tasca prou difícil, però de veritat molt engrescadora, si creiem en l'evolució del nostre ser.

Com en tot, no hi ha res gratuït i per millorar cal treballar. Així per cultivar l'acceptació cal fer-ho de cor, amb paciència, constància i perseverança, per arribar a ser nosaltres mateixos i aprendre a conviure amb tolerància.

“Genèricament acceptar implica un reconeixement dels fets, de les coses, de com és un mateix i de com són els altres, dels nostres encerts, errors, etc. sense jutjar ni criticar, simplement respectant i admetent el que hi ha”

La Vallalta

La unitat de la Vallalta

□ Lluís Parera i Cusi
Centre d'Estudis Sant Cebrià (CESC)

Si per definició una vall és sempre una unitat territorial, la Vallalta ho és doblement. La nostra vall està formada per dues vessants muntanyoses, que clouen en el just espai per on circula la riera Vallalta. Des de les edats més remotes, totes les vessants que alimenten torrenteres i rierals, han estat poblades per masses boscoses d'alzines i sureres. Excepte a les voreres de xòrrecs i rieres on els verns se n'han fet senyors.

Les comunicacions a través de les rieres i torrenteres sempre han sigut molt difícils. La dificultat de subsistència també ha quedat agreujada per la manca d'espais planers on poder cultivar. Aquesta situació ha forjat uns habitants molt tancats, malfiats i sobris, pels quals la seva vida era el bosc. En arribar a Sant Cebrià, la riera perdia la seva estretor i s'obria generosa formant un magnífic llac de 2.000 x 500 m. i 25 m. de fondària màxima. El seu sobreixidor brollava en forma de cascada, recobrant la riera tota la seva turbulència, fins arribar a la "vall d'Estaia" on les aigües ja tranquil·les formaven el port natural de Sant Pol.

Era aproximadament l'any 1250, quan Raimon de Penyaforç, procedent de Roma, informà al rei Jaume I del propòsit del papa Gregori IX d'instaurar a Catalunya un centre secret de repressió de l'heretgia. Amb el vist i plau del rei, s'acceptà la proposta d'Hug de Mata, cavaller de Sant Cebrià, de destinar la solitària vall de Sant Cebrià a aquest objectiu.

La creació del condomini comportà la divisió de la vall. La parròquia de Sant Cebrià amb la seva franja

de seguretat constituïa una barrera infranquejable. L'establiment d'aquest centre també comportà la desforestació de més del 50% del terme de la parròquia. Era una mesura de seguretat obligada, que a més comportà una intensa erosió de les terres, fins a reomplir amb els sediments el llac que donava vida a la vall.

La unitat de la vall quedava trencada i els seus habitants perdien tots els vincles de veïnatge. Eren tres parts d'una mateixa vall.

El 1714 s'acabà el condomini, no arribaren més presos, no hi havia ja més execucions. Les proves del passat eren esborrades a consciència, però quedava el pes del record en els seus habitants. Aquest record, com un secret de família, es transmetia generació rera generació de pare a fill. I així fou fins el llindar de l'any 2.000.

Ara, superats els malsons, la Vallalta busca retrobar la perduda unitat i, com no pot ser d'altra manera, ho fa a través de la cultura comuna. Recentment, els tres pobles de la comarca, amb el patrocini de la Diputació, estan desenvolupant actuacions comunes de cultura popular veritablement engrescadores. És una bona voluntat política d'integració.

El Centre d'Estudis "Sant Cebrià", dintre de la nostra modèstia, oferim la nostra experiència de 5 anys de lluita per la cultura i un més que digne fons documental i de col·leccions. És una bona base per crear el potent centre d'estudis que la comarca reclama i que li pot donar prestigi.

“Ara, superats els malsons, la Vallalta busca retrobar la perduda unitat i, com no pot ser d'altra manera, ho fa a través de la cultura comuna. Recentment, els tres pobles de la comarca, amb el patrocini de la Diputació, estan desenvolupant actuacions comunes de cultura popular veritablement engrescadores. És una bona voluntat política d'integració.”

Entrevista a Lluís Parera, director del *Centre d'Estudis Sant Cebrià* (CESC)

“Estem realitzant entrevistes a gent gran de la Vallalta per mantenir un arxiu de memòria oral”

Actualment, existeix alguna mena de vincle cultural entre els tres pobles que conformen la Vallalta?

Per part del CESC hi ha hagut intents d'establir vincles però hem d'admetre que de moment encara no ens n'hem sortit. De fet, el mateix CESC no és un centre d'estudis limitat a Sant Cebrià sinó que ja des dels seus inicis va estar plenament orientat a tota la Vallalta, i aquesta vocació ja es recull als seus estatuts. Però, és clar, perquè aquest àmbit d'operacions culturals fos efectiu, el CESC hauria de poder comptar amb el suport financer dels tres ajuntaments de la Vallalta i amb la participació de ciutadans dels tres municipis. Però a la pràctica, tenim molts més socis de Sant Cebrià que no pas de Sant Pol o Sant Iscle, i aquesta és una de les mancances que patim. I això que a la Junta de Govern del CESC hi tenim vocals de les tres poblacions.

Quants socis te el CESC?

Més de 70.

I rebeu algun tipus d'ajuda per part d'algun dels tres ajuntaments?

Sí, però molt poca cosa. L'Ajuntament de Sant Cebrià és l'únic que ens subvenciona amb 3.000 euros. Però aquests diners no cobreixen ni la meitat del que ens costa el lloguer del pis. De fet, cal dir que tots els centres d'estudis de Catalunya reben un finançament molt precari, però també és just explicar que cap d'ells, en canvi, pateix problemes d'espai com els que tenim nosaltres. Normalment, les administracions ja s'encarreguen de cedir o gestionar completament un espai per als centres d'estudis de cada població. Nosaltres això encara no ho hem aconseguit i ho estem pagant en gran part amb les quotes anuals dels socis. Però, és clar, un centre com aquest té altres despeses, com ara els serveis d'una arxivera, d'un arqueòleg, d'una dissenyadora gràfica que ens fa el butlletí, etc...

El CESC és un centre d'estudis obert a tothom o és només per especialistes?

No, és obert a tothom. No hi ha cap restricció d'accés.

Quines activitats realitza el CESC, a part de l'estudi i l'anàlisi de la Vallalta?

Mira, només tenim cinc anys de vida i ja hem fet moltíssimes activitats. A part de gestionar i organitzar l'arxiu de documents i objectes de la Vallalta, estem realitzant moltes entrevistes a habitants d'aquesta vall, per mantenir una arxiu de memòria oral. També hem publicat una bona colla de llibres i investigacions. També publiquem periòdicament el full d'història on es recullen les notícies del centre i les investigacions que duem a terme.

Quin és l'objectiu fundacional del CESC ?

Tot va començar amb la publicació per part meua del llibre de la Gent de Sant Cebrià. Per portar a terme aquest projecte d'investigació vàrem recollir una quantitat enorme d'informació. I juntament amb dotze persones més interessades en aquest tema que ens reuníem cada dijous, vam decidir impulsar la creació del CESC per mirar de conservar i ordenar tota aquesta documentació.

LA INQUISICIÓN A SANT CEBRIÀ
NARRACIONS VORA EL FOC

EL CONDOMINI DE SANT CEBRIÀ
Calella, Sant Pol i Sant Vicenç

Viu la
teva vida

EL HOMBRE
UNA ETAPA DE LA EVOLUCIÓN

La Vallalta

“Tenim molts més socis de Sant Cebrià que no pas de Sant Pol o Sant Iscle, i aquesta es una de les mancances que patim. I això que a la Junta de Govern del CESC hi tenim vocals de les tres poblacions.”

I vau posar fil a l'agulla.

El gener del 2000 ja es va posar en marxa el centre i vam contractar l'arxivera. Aquí ens arriben objectes i documents històrics de tota mena provinents de ciutadans de tota la Vallalta. Tenim llibres, revistes, imatges, fotografies, auques, il·lustracions, partitures musicals, objectes antics, etc. I després hi ha el tema de les col·leccions, que les tenim classificades a part. Que els ciutadans ens han anat portant. És un arxiu molt complet i interessant.

Com veu el futur del CESC ?

Amb certa preocupació. A mi el que m'agradaria es que

el centre seguís existint en un futur. I també que acabés implicant els ciutadans de Sant Pol i de Sant Iscle, on encara tenim poca penetració. De fet, la nostra idea era tenir tres locals, un a cada poble, per poder ampliar i descentralitzar l'arxiu.

Qui és el vocal del CESC a Sant Pol?

La Ramona Roura.

Vostè ha escrit alguns llibres d'història de la Vallalta. On es poden comprar els seus llibres i els publicats pel CESC?

A les llibreries de Sant Pol o Calella els tenen.

Entrevista a Jaume Borrell i Puigvert, Alcalde de Sant Cebrià de Vallalta

“Els pobles de la Vallalta estan creixent a un ritme més ràpid que no pas els serveis. És per això que se’ns fa necessari compartir-los.”

Sant Cebrià, Sant Iscle i Sant Pol són tres pobles que han estat molt lligats per la Vallalta, però semblava que en els últims anys cadascú anava una mica a la seva. I ara, en canvi, estan tornant a fer coses junts.

Jo crec que és primordial. Hi ha dues coses que, si us hi fixeu, Sant Cebrià i Sant Pol sempre les hem fetes junts: fins fa quatre dies nosaltres no vam tenir escola de primària, i des de Sant Cebrià s'ha anat gairebé 30 anys a l'escola de Sant Pol. Al col·legi anaven totes dues viles juntes. Després, anaven a l'institut junts.

I l'altre cosa és el futbol. Sant Pol va crear l'escola de futbol, i jo crec que si no fos per Sant Cebrià, no podria tenir-la. Tots els equips del Sant Pol, en edats de futbol base, tenen 4 o 5 nens de Sant Cebrià. El que hauríem de fer, però, és no diversificar l'oferta. Sant Cebrià tradicionalment sempre ha estat més lligat al bàsquet i Sant Pol al futbol.

Són dos exemples.

Sí. Son dos aspectes, dues coses que han funcionat. Nosaltres ara mateix vam donar suport al regidor de Sant Pol per demanar un institut conjunt. Amb el que han crescut els dos municipis ens faltaria un institut. I per què no a la Vallalta? Un per Sant Cebrià, Sant Iscle i Sant Pol. Ja s'ha demanat a ensenyament. I sé que Sant Pol, fins i tot, va oferir uns terrenys.

El transport públic entre els pobles de la Vallalta també sembla que comença a funcionar.

Sí, vam començar el mes de març amb l'autobús i tenim estadístiques de 60 i 70 viatgers diaris. Actualment, gairebé hem doblat el nombre. El que fa falta és que la gent s'acostumi a utilitzar-lo. Quan vegin que hi ha una constància ja ho faran. Això ha començat de zero, i s'ha de veure com funciona. Molta gent de Sant Cebrià també ens ha demanat

Responsables dels tres municipis presenten el Pla d'Acció Cultural de la Vallalta a Sant Iscle

transport públic pel cap de setmana, per anar al tren i per anar a la platja. Cada vegada, a Sant Pol hi ha més dificultats d'aparcament i la gent prefereix baixar en transport públic.

Com es financia l'autobús?

Amb l'import dels bitllets. I amb ajuda de la Generalitat, que hi posa un 50% del cost. Això és el màxim que posen a tot arreu.

Hi ha algun projecte per unir Sant Iscle amb Sant Cebrià amb transport públic?

La tendència de Sant Iscle sempre ha estat cap a Arenys de Munt i Arenys de Mar i la tendència de Sant Cebrià, en canvi, cap a Sant Pol i Calella. Això sempre ha sigut així. Es va fins i tot plantejar a veure si es podia fer una circumval·lació. Que el mateix autocar fes Arenys de Mar, Arenys de Munt, Sant Iscle, Sant Cebrià, Sant Pol, Canet i altra vegada Arenys. Però en aquells moments la idea no va quallar. A l'estiu serà quan es veurà més el funcionament del bus.

Sr. Jaume Borrell i Puigvert
Alcalde de Sant Cebrià de Vallalta

“Portem molt temps amb la idea de mancomunar la deixalleria. El que passa és que hem tingut molts problemes amb el terreny, que estava contaminat perquè hi havien tirat runes.”

I un carril bici que unís els pobles de la Vallalta?

Aquest tema l'hem parlat moltes vegades, però és difícil, perquè pel costat de la carretera és bastant complicat. Però una idea que hi havia era que voregés la riera de la Vallalta. El que seria molt costós seria fer una rocalla i un passeig a dalt, però netejant un dels costats de canyes i fent un passeig de sorra mateix seria més factible. I es podria fer, perquè hi ha molts trossos amb 14 i 15 metres d'amplada de la llera, i als costats tenim 4 o 5 metres de canyes a banda i banda. L'únic que pot passar és que un any baixi la riera i s'ho emporti tot. Llavors, l'any següent ja es torna a arreglar. Això es podria fer de Sant Cebrià a Sant Pol, i fins i tot es podria estudiar allargar-lo a Sant Iscle. És una solució molt senzilla i ecològica que, a més, requereix poca inversió.

Tenim sort que la riera de la Vallalta no fa mal com en altres pobles.

Sí, abans tothom feia servir les rieres perquè és on hi havia aigua i llavors el més fàcil era fer la casa al costat de la riera. Feien el pou i trobaven aigua per a les cases. Però a la Vallalta no. Al ser una vall, suposo que devien trobar aigua a tot arreu, no solament a la riera, i varen respectar-la. Això ha estat una sort perquè aquí per molt que ploqui no hi ha mai problemes. A més, a Sant Pol té una sortida molt ampla.

Parlem dels projectes culturals que vinculen els pobles de la Vallalta. Per exemple, hi ha el CESC, que treballa per aprofundir en el passat històric de la vall. La seva idea és consolidar un centre d'estudis de la Vallalta, i tenen molta gent de Sant Cebrià, però en canvi pocs dels altres pobles.

Jo crec que mentre sigui una entitat privada és molt difícil que els ajuntaments i les administracions s'hi impliquin. La iniciativa és molt bona però l'administració no pot ajudar-los més mentre no sigui un centre públic. I de fet, l'ajuntament de Sant Cebrià ja els subvenciona, però per poder implicar tothom s'hauria de fer públic i aconseguir que els regidors de torn hi estiguessin implicats. Això no treu que estiguem d'acord en que estan fent una tasca molt maca, molt interessant. Però és de caràcter privat. En cap moment hi ha participat cap institució.

I s'està fent un Pla d'Acció Cultural conjunt.

Ja s'han fet diverses reunions entre els tres municipis, s'ha tret un tríptic d'activitats que sortirà cada tres mesos... i es volen fer coses conjuntes entre els tres municipis. Hi ha implicats representants dels tres ajuntaments. També tenim l'Escola de Música mancomunada des de fa un parell d'anys.

El que falla més és el tema equipaments.

A Sant Cebrià estem molt mancats, no en tenim. El pavelló l'estem fent servint com a equipament cultural i tot el que es fa una mica gran ho hem de fer allà perquè no tenim espais. Per exemple, els del CESC necessiten un local, però no és fàcil. Ara mateix, els joves ens han demanat un espai, i en vam trobar un a la sortida del poble, en una nau abandonada. Se l'estan arreglant. Per a ells això ja els està bé, però per a un centre d'estudis, on hi ha documents importants, no és adequat. El CESC ha de tenir unes altres condicions. A més hauria d'estar en un lloc més cèntric, on el públic hi pugui accedir.

I altres idees generals de cara al futur?

Portem molt temps amb la idea de mancomunar la deixalleria. El que passa és que hem tingut molts problemes amb el terreny que estava contaminat perquè hi havien tirat runes. La nova deixalleria estarà situada on hi ha l'actual. Una altra cosa que ara farem conjuntament és un dipòsit per als cotxes, al polígon industrial de Sant Pol. Allí hi ha uns terrenys d'equipaments. Així es podrà treure d'allà on és ara, a la plaça de l'Hotel. Després estan els serveis socials. És el mateix que passa amb els serveis de vigilància de la policia. Hi ha algunes tasques que compartim Sant Pol i Sant Cebrià, com ara la vigilància dels abocaments il·legals a la deixalleria o de la zona del polígon industrial i rodalies.

En fi, sembla que ara comença una nova relació entre unes viles que no es comunicaven gaire.

Sí. Per història som germans. Tota la història de Sant Cebrià ve lligada amb Sant Pol, i a la inversa. Si s'analitzen els cognoms de Sant Pol i els de Sant Cebrià es veu que son els mateixos. No hi ha ningú que sigui fill de Sant Cebrià que no tingui família a Sant Pol i al revés. Els pobles de la Vallalta estan creixent a un ritme molt dinàmic i sovint més ràpid que no pas les infraestructures i els serveis. Es per això que se'ns fa necessari compartir-los. Per exemple, el col·legi de Sant Cebrià l'hem hagut d'ampliar amb barracons perquè en cinc anys ja se'ns ha quedat petit.

I potser caldria obrir la Vallalta al Montnegre.

El que passa amb el Montnegre és que pertany a la Diputació i és aquest organisme qui el gestiona. Nosaltres el que tenim són voluntaris. També comptem amb dos vehicles tot terreny, a més del que té Sant Pol. I ara, els dos municipis estem mirant d'impulsar l'ADF Vallalta, que ens possibilitarà rebre subvencions per donar serveis relacionats amb el parc del Montnegre i ampliar el voluntariat.

La Vallalta

És una llàstima que no hi hagi rutes i camins senyalitzats.

Bé, la idea és que els voluntaris realitzin tasques de vigilància i prevenció d'incendis durant l'estiu i que a l'hivern puguin dedicar-se a mantenir i senyalitzar els camins forestals. Ells són els que millor es coneixen el terreny.

Dóna la sensació que els pobles de la Vallalta s'han orientat cap a la costa i han donat una mica l'esquena a la muntanya.

És cert. I això que hi ha indrets i camins molt bonics. Hi ha excursions que surten de Sant Cebrià o de Sant Iscle i que travessen muntanya fins arribar a la Creu de Canet o d'altres que baixen per Can Borinons, o que arriben a Sant Celoni o Tordera...

Un altre tema és el de la Fira de la Maduixa, que enguany també ha comptat amb els tres pobles de la Vallalta.

Sí. És des de l'any passat que ens ajuntem, però a Sant Cebrià ja fa 5 anys que fem la Fira. A Sant Cebrià la vàrem conservar per mirar d'ajudar un sector tan arrelat a la Vallalta i que corre el risc de desaparèixer. Sant Pol cada any s'implica més en aquesta Fira, igual que Sant Iscle, fins el punt que

hem posat un carrilet que comunica les tres poblacions mentre dura la Fira.

Una fira que cada vegada te mes èxit.

Sí. Cal pensar que el conreu d'aquesta fruita ha estat el motor econòmic dels nostre pobles durant els darrers 40 anys.

Caldria protegir la maduixa de la Vallalta.

El problema el tenim en el fet que els pagesos no es guanyen bé la vida. Si això no hagués estat així, no s'hagués produït l'especulació urbanística que encara tenim avui en dia. Els pagesos no haurien tingut la necessitat de vendre les seves terres.

Potser la maduixa de la Vallalta hauria de tenir una 'denominació d'origen', per la seva qualitat.

Alguna cosa s'hauria de fer. A Andalusia s'ajuda més al camp que no pas a Catalunya, i els nostres conreus desapareixen.

Nosaltres hem apostat més pel turisme.

Sí. I per la petita indústria. La Vallalta concentra els polígons industrials de Sant Pol i Sant Cebrià, que estan a tocar, i que en pocs anys han crescut i donen feina a molta gent.

“La Vallalta concentra els polígons industrials de Sant Pol i Sant Cebrià, que estan a tocar, i que en pocs anys han crescut i donen feina a molta gent.”

La Diada de la Maduixa de la Vallalta és una altra de les experiències mancomunades

Entrevista a Eduard Turon i Mainat, *Alcalde de Sant Iscle de Vallalta*

“Ens agradaria que Parcs Naturals vinculés el Montnegre amb la Vallalta”

Com valoreu la vinculació que s'està establint entre les poblacions de la Vallalta?

És molt interessant i pot obrir pas a moltes iniciatives conjuntes, com és el cas de la Fira de la Maduixa, que aquest any també ha incorporat Arenys de Munt i Canet. De fet, Sant Iscle, històricament, sempre ha mirat més cap a Arenys de Munt i Arenys de Mar. I això ha estat així per moltes raons: pel tema dels transports, de l'escola, de l'institut, etc... Ara bé, em sembla fantàstic que els pobles de la Vallalta comencin a plantejar-se col·laboracions. Sense anar mes lluny, fa pocs dies, l'alcalde Mombiola em va demanar si Sant Iscle podia donar el seu suport a la idea de crear un institut de secundària a Sant Pol. I a mi el projecte em sembla molt bé. Potser, al principi costarà que el joves de Sant Iscle optin per canviar l'Institut d'Arenys pel de Sant Pol. Però amb el temps potser serà normal.

Estan connectats amb transports públics els tres pobles de la Vallalta?

No. Sant Iscle no. Nosaltres només tenim autocar amb els dos Arenys.

S'ha parlat de la possibilitat de crear una anella que connectés Sant Pol amb Arenys de Mar, passant per la Vallalta.

Home, això seria extraordinari. I potser Canet i Arenys encara no se n'han adonat que seria molt interessant també per a ells, perquè els connectaria amb el Montnegre i amb la Vallalta. De fet, en aquest sentit, fa quatre o cinc anys, ja es van fer algunes propostes a Transports.

Però no van tirar endavant.

Aquestes coses van molt poc a poc, perquè més que res, és un problema de diners. Pensem que amb els diners que es recullen amb l'import dels bitllets només es paga una tercera part del servei del bus. I ara per ara, el que estem fent és treballar per augmentar el nombre de viatges.

Que en penseu de la idea de traçar un camí que enfili per la riera i que connecti els pobles de la Vallalta amb una via per fer senderisme o bicicleta?

És un projecte interessant. En vam parlar fa poc i vam concloure que en el tram que va de Sant Pol a Sant Cebrià la idea és molt viable perquè el llit de la riera és ampli. El problema el tindrem en el tram que va de Sant Cebrià fins a Sant Iscle, que és massa estret. El que sí ens agradaria és intentar que Parcs Naturals vinculés el Montnegre amb la Vallalta, coordinant alguna mena de sortida o passejada que connectés els dos indrets, i que fins i tot arribés fins a Sant Pol.

Ara hi ha rutes senyalitzades entre el Montnegre i la Vallalta?

No. Nosaltres vam aconseguir que la Diputació ens obrís un punt d'informació del parc a Sant Iscle. I tinc entès que ara n'obriran un altre a Sant Cebrià. Però rutes senyalitzades, de moment no n'hi ha. A més, també tenim el problema de les urbanitzacions que hi ha en aquesta banda del Montnegre. I les administracions, en aquest cas la Diputació, aquest tema no l'han volgut tractar gaire.

”Fa anys, la gent de Sant Cebrià i de Sant Pol feien excursions a les Dones d'Aigua. Ara, en canvi, la majoria de la gent desconeix aquest indret tan bonic de la Vallalta.”

I en el cas de l'ADF de la Vallalta?

En això, en canvi, les coses marxen millor i aviat podrem disposar de més voluntaris i més recursos.

En tot cas, els pobles de la Vallalta viuen una mica d'esquena al Montnegre.

Si, és cert. Abans hi havia gent que treballava al bosc. Amb el carbó o la llenya. Però ara aquestes professions ja no existeixen i la gent s'ha oblidat una mica de la muntanya. Es el mateix que ha passat amb la Riera de la Vallalta. Jo, de petit, hi jugava a la riera. Ara això ja no es fa. O per exemple, fa anys, la gent de Sant Cebrià i de Sant Pol feien excursions a les Dones d'Aigua. Ara, en canvi, la majoria de gent desconeix aquest indret tan bonic de la Vallalta.

Que són les dones d'aigua?

És un espai natural amb una petita cova i uns estanys artificials amb aigua que tenim aquí a Sant Iscle. És un lloc boscos i molt bonic que, encara que pertany a una finca privada, sempre ha estat molt visitat pels habitants de la Vallalta i s'hi pot accedir lliurement.

En temes culturals, com veieu la interconnexió entre els pobles de la Vallalta?

Jo me'n recordo que els joves de Sant Iscle anàvem a la festa major de Sant Cebrià i de Sant Pol. Ara això també s'ha perdut una mica, però en canvi, hi

ha activitats, com ara la Primavera de les Arts, que ja fa temps que funciona i ja està molt consolidada, que també fan que la gent es desplaci per veure espectacles culturals. A més, ara iniciem el pla cultural i hem posat en marxa l'agenda. Gràcies a l'agenda de la Vallalta, per exemple, me assabentat de coses que no sabia que fan a Sant Pol i que m'interessen, i ja m'ho he assenyalat per anar-hi. El que està clar és que ja es comencen a fer coses i que poc a poc es van donant a conèixer. Per exemple, per aquest any hi ha previst que el Cicle de Concerts d'Estiu que es realitza cada any a Sant Pol, s'ampliï també amb algun concert a Sant Cebrià i Sant Iscle.

I en quant a equipaments culturals?

A Sant Iscle tenim la sort de disposar d'uns equipaments culturals molt dignes i suficients, si tenim en compte la població de la nostra vila. Tenim l'edifici del casal, que és un teatre i on s'hi fan classes de teatre per a nens.

I ara també tenim mancomunada l'Escola de Música.

Sí, exacte. Fins i tot, per la Primavera de les Arts hi ha prevista una actuació de l'Escola de Música a Sant Iscle, amb dos-cents nens dels tres pobles. Muntarem dos escenaris, perquè aquesta actuació serà compartida amb un concert de gospel.

“El que està clar és que ja es comencen a fer coses conjuntament i que poc a poc es van donant a conèixer. Per exemple, per aquest any hi ha previst que el Cicle de Concerts d'Estiu que es realitza cada any a Sant Pol, s'ampliï també amb algun concert a Sant Cebrià i Sant Iscle.”

Foto de grup realitzada el dia de la presentació del servei de Bus que uneix Sant Pol i Sant Cebrià

“Hem demanat un institut per als pobles de la Vallalta, que es faria al costat del CEIP”

Sembla que després d'un temps desconnectats els pobles de la Vallalta tornen a fer coses junts.

És el millor, perquè si cadascú va pel seu costat no es pot fer res. Jo penso que és una bona política la que s'ha empleat ara sobretot pel que fa a la cultura. Penso que és molt interessant per a tots els pobles, perquè en un poble sol no és possible fer totes les coses, en canvi sí si es fan conjuntament. Aquí si hi ha una conferència o una actuació i pot venir gent d'altres pobles, hi pot haver un contacte que llavors estava molt deslligat. Jo penso que és una molt bona acció que s'ha fet entre tots els pobles. Compartir els recursos, i apart de tot això, el que és la cultura i la vivència que es fa normalment que abans no es feia, jo penso que ara és així i després, si parlem amb Sant Cebrià, tenim moltes coses conjuntament a fer, per exemple la deixalleria és compartida, comparteixes costos.

Com està el tema de la deixalleria?

Ja va endavant, el mes que ve podrien començar les obres. El problema que hi va haver i que ho va retardar va ser que al lloc on estava pensat, davant la nostra sorpresa, fa un any van fer unes cates i van veure que havien tirat uns residus d'obres i ara s'ha de treure tot, posar terra nova per fer els ciments... I ara començaran, perquè això s'ha d'arreglar, i molta gent no respecta els horaris. Ara ja procurem que la nostra policia i la de Sant Cebrià facin torns quan està tancat per vigilar. Però l'educació cívica costa molt.

Amb els transports també hem avançat, ara Sant Cebrià i Sant Pol ja estan units amb un autocar.

La gent està contenta, sembla que està anant molt bé. Penso que era necessari. És una cosa molt bona, hi ha gent que l'aprofita molt, per anar a Calella o a l'hospital, a més avui en dia ja s'estan connectant molts pobles, pots anar a Pineda i fins a Tordera amb la línia d'autobusos.

Es podria arribar a fer una anella per connectar amb Sant Iscle, que ja està connectat amb Arenys de Munt i Arenys de Mar?

Això no està previst. Poc a poquet. Ara només ens faltaria posar el trenet, la gent el demana i és veritat que a l'estiu la gent el faria servir molt per pujar cap als Garrofers, però no es té previst fer, és molt car. El bus es pot fer perquè del cost total la Generalitat paga el 50%, un 30 i pico Sant Cebrià i nosaltres la resta. En aquest sentit a nosaltres ens ha sortit bé, tenim avantatge per no pagar molt perquè tenim el tren i amb el tren ja es pot anar. És clar que si vas a l'hospital també has d'agafar un bus que surt de l'estació cap a l'hospital, en canvi aquest ja va directe. A la gent li surt una mica més barat i també vas més ràpid. I després pels col·legis dels nens també va bastant bé.

Ara el que també s'ha demanat és un institut per als pobles de la Vallalta.

Estem pendants del POUM, a veure com queden els terrenys. Això serà un avantatge molt gran perquè la gent ja no haurà de sortir ni a Canet ni a Calella. En aquests terrenys també s'ha de fer el nou CEIP, ara el començaran de nou, el tiraran tot a terra i el faran on ara està la pista esportiva. L'institut també està previst que es faci en aquella zona, a can Balmanyà, que és zona d'equipaments. A més ara volem treure també el dipòsit de cotxes de la policia de la Sènia on és ara, per fer allà el mercat. I aquest dipòsit el volem portar a la zona industrial, en uns terrenys que són de l'ajuntament, i compartir-lo amb Sant Cebrià, que es farà càrrec d'una part del cost. Hi ha bona entesa.

I arreglar un camí fins a Sant Cebrià?

El que aniria bé fer ara, però fan falta recursos, és fer un camí al costat de la riera, aprofitant que el POUM toca aquest tema. En això estem molt interessats, i mirarem si podem aconseguir ajudes.

“El que aniria bé fer ara, però fan falta recursos, és fer un camí al costat de la riera, aprofitant que el POUM toca aquest tema. En això estem molt interessats, i mirarem si podem aconseguir ajudes”

“Als pisos que es faran a Can Sauleda de protecció oficial, a la planta baixa volem fer uns despatxos per les entitats i una sala polivalent”

La idea seria fer un camí vorejant la riera, per on hi ha la zona industrial, per anar en bicicleta. Cal obrir Sant Pol a la muntanya. Sant Cebrià ja ho té més endavant, però el que volem és que arrel del POUM, les empreses que quedin afectades intentar que col·laborin, buscar finançament, perquè això costarà molts diners, i s'ha de fer ben fet. Entre la riera i els terrenys més propers, hi ha uns 20 o 30 metres que queden afectats; en aquest espai, amb l'autorització de l'ACA, pots fer-hi un caminet.

En matèria cultural també s'està posant fil a l'agulla.

Sí, l'Escola de Música compartida entre els tres pobles per exemple ja té més de 100 alumnes i cada vegada més demanda, ara també ha començat la dansa. Jo crec que és el millor, perquè amb les activitats que es fan al poble potser no hi ha prou gent, en canvi si t'interessa un acte cultural, anar a Sant Cebrià no costa res. Jo crec que és una bona solució per animar una mica la cultura als pobles. Quan es va fer la mostra de dansa a la Sala Polivalent vaig quedar sorprès de la gent que hi havia de pobles del costat. La Primavera de les Arts també funciona en aquest sentit.

I hi ha la Fira de la Maduixa

Sí, aquí a Sant Pol ara portem dos anys i tot i que el

nucli està a Sant Cebrià mica en mica s'anirà consolidant. Es van fer moltes coses i crec que és molt bo, són pobles que estan a 3 quilòmetres. Jo penso que es la única manera que les coses es puguin fer, i és necessari, perquè si vius en un poble i no tens l'oportunitat de poder anar a Barcelona al cine o al teatre o a alguna conferència que t'agradi i aquí fas alguna cosa de concerts, activitats, de música... Penso que és interessant.

A Sant Pol el que tenim ara de mancances és el tema del Centre Cultural, però després de la cessió per part del Bisbat s'està tirant endavant. Ara estan fent un estudi entre el projecte que havia fet l'ajuntament fa 3 o 4 anys i el de Perejaume. Llàstima que el lloc és petit, però a Sant Pol no hi ha gaire més alternativa. Jo crec que si es fa el que hi ha actualment però ben fet, amb sortides d'emergència, vestuaris, l'escenari més gran... ja estarà bé. A veure si es poden començar les obres l'any que ve.

Ens falten equipaments.

Sí, el que també volem fer és un espai als pisos que es faran a Can Sauleda de protecció oficial. A la planta baixa, a nivell del carrer Roger de Flor, volem fer uns despatxos per les entitats, i una sala polivalent, el mateix que hi ha aquí a l'ajuntament però en millors condicions.

CEIP Sant Pau

Sant Jordi, de poema

□ **Xavier Roca**
CEIP SANT PAU

La diada de Sant Jordi d'enguany l'ha dedicat, l'escola, al coneixement dels poetes locals.

El treball, llarg i feixuc, de descobrir-los, de recollir els seus poemes i de transcriure'ls, l'ha dut a terme el professorat del centre.

S'han cercat tot tipus de poemes de manera que en el repertori recollit, uns tres-cents textos, se'ns presenten des de poemes de les darreries del segle XIX, els més antics que hem trobat, fins autors contemporanis de reconeguda vàlua. Estem segurs que no hi són tots i totes i esperem donar continuïtat

a la recerca amb l'ajut de noves aportacions.

Des de l'apotecari poeta, Bonaventura Gombáu, passant per l'ornitòleg Emili Tarré o el mestre Miquel Campeny, una vintena d'autores i autors ens presenten la seva personal visió de la realitat i ho fan des del Sant Pol que els va veure néixer o créixer.

Un capvespre, pares i mares i professorat els hem repartit pel poble decorats amb el treball plàstic de l'alumnat.

Esperem que us hagi agradat.

CURACIÓ EMOCIONAL

- Ansietat · Depressi
- Fòbies · Estrès
- Dols i pèrdues

TERÀPIA FOCALITZADA EN LES EMOCIONS
NENS - ADOLESCENTS - ADULTS

institutself@iespana.es · 93 760 34 26 · Sant Pol de Mar

MIQUEL PÉREZ PALLEJÀ

Psicòleg Clínic o Psicoterapeuta
E.M.D.R Practitioner
Col·legiat nº 9801

mou-te

Centre de gimnàstica i Recuperació Funcional

Tonificació
Aeròbic
Steps
Ioga
Dansa

Balls d'envelat

C/ Ignasi Mas Morell, 15-17
08395 Sant Pol de Mar
Tel 93 760 12 97 / 610 823 862

Especialitat en:
CARNS A LA
BRASA I PIZZES

Diumenges nit i dilluns tancat

Carrer Nou, 50 - Tel. 93 760 11 22 - Sant Pol de Mar

SANT PAU⁵

FERRETERIA

Pujada de Sant Pau, 5
Tel. 93 760 00 35
Fax 93 760 20 54

COSES DE CASA

Carrer Nou, 2
Tel/Fax 93 760 20 54

08395 Sant Pol de Mar

Verge de Montserrat, 30-34 B
08395 SANT POL DE MAR (Barcelona) Tel./Fax 93 760 01 34

PINTURA I DECORACIÓ PINTURA I DECORACIÓ

Joan Vives Carreras

C/ Roger de Flor, 21 · 2on 1a - A

Tel. 93 760 23 56 / 686 720 868

Sant Pol de Mar

rosabel

Pujada St. Pau, 1
T. 937 601 446

08395 Sant Pol de Mar

esports

Els petits de l'Atlètic Club Sant Pol

Aquest és l'equip més petit de l'Atlètic Club Sant Pol. Es tracta d'una escola de futbol, amb nens que han començat a jugar aquest any per primer cop. N'hi ha algun que ja ha fet 6 anys, però la majoria en tenen entre 4 i 5. S'entrenen els dissabtes al matí al pavelló esportiu.

De moment han fet només un partit a Blanes, amb no gaire bon resultat, però els entrenadors valoren que hagin tingut el seu primer contacte com a equip en un partit de debò i els nens en van sortir molt contents. "Esperem que en un futur veiem més partits i parlem de victòries –diu Carles López, el seu entrenador–, tot i que només veien com riuen i com s'ho passen de bé, ja en tenim prou".

Esports a l'estiu

Regidoria d'Esports

S'acosta l'estiu i amb ell la calor i el bon temps, cosa que invita a sortir al carrer. D'això en surt molt beneficiat l'esport ja que són molts els que aprofiten per practicar-lo a l'aire lliure. A Sant Pol, els mesos estiuencs sempre han estat plens d'activitats esportives de tot tipus dirigides a totes les edats. L'estiu que ja tenim aquí no serà una excepció i ve farcit d'esdeveniments esportius organitzats per la Regidoria d'Esports.

En primer lloc cal destacar que un any més es portarà a terme durant els mesos de juliol i agost l'Escola Esportiva, que tindrà lloc de dilluns a divendres de 9:00h a 13:00h.

Des de la regidoria es vol donar continuïtat a activitats i competicions que anys anteriors han tingut molta acceptació i un gran èxit com són l'aeròbic a la punta, el bàsquet 3x3, el campionats de futbol sala a la pista del Nàutic tant per grans com per petits, el volei platja o el futbol platja. A banda de petits canvis que poden afectar

a l'organització d'algunes d'aquestes activitats, l'única variació que poden presentar respecte l'any passat és la de les dates que encara estan per confirmar.

D'altra banda, s'està estudiant la possibilitat d'oferir noves propostes per tal de diversificar una mica més l'oferta ja existent. Remarcar que entre aquestes activitats que s'impulsaran es troben les jornades de portes obertes al pavelló que es faran un cop cada mes. Organitzat des de la mateixa Regidoria d'Esports s'invitarà a tothom qui ho vulgui a participar d'una jornada lúdica i esportiva per practicar diferents esports dins el poliesportiu municipal.

La informació de tot el que s'ha comentat i de les novetats que puguin sorgir anirà apareixent a la pàgina web de l'ajuntament. Tanmateix, si ho preferiu també hi ha l'opció de demanar la informació totes les tardes de dilluns a divendres al punt d'informació juvenil.

Sant Pol ART

Galeria

Marcos a mida
Riera 6-7 SANT POL DE MAR
Tel. + Fax: 937 603 204
www.santpolart.com / e-mail:gypsy@retemail.es
Horari: Dimarts a dissabte: 11 a 14 i 17 a 20h.
Diumenges i festius: 11 a 14h.

Pintura, Escultura, Ceràmica
Fons d'art i exposicions periòdiques
Restauració d'obres d'art
Materials i eines per a belles arts
Complements i regals d'art.

Transports Saltó

C/ Maria Pi, 15
08395 Sant Pol de Mar (Barcelona)
Tel. 667 426 150 / 667 426 151

DAMASC

SANT POL DE MAR

C. Ignasi Mas Morell, 3
08395 Sant Pol de Mar (Barcelona)
Tel. Fax 93 760 30 58

Cortines
Tapisseries
Cobrellits
Confecció a mida
Llençols
Tovallols
Nòrdies
Regals
Mobles auxiliars
Catifes
Bany
Làmpades
Llistes per nadons

Moda i Complements
per a la Dona

Ferrocarril, 7
Sant Pol de Mar
Tel / Fax 93 760 11 47

FUSTERIA-EBENISTERIA
Josep M^a. Puigvert

C/ Bonavista n°29
(08395) Sant Pol de Mar

Tel. i Fax (93) 760 02 57
Mòbil 647 535 000

El Tot del Morer
Albert i Laura

Carretera Nacional, 2, Km. 664'7
Tel 93 760 11 05
08395 SANT POL DE MAR (Barcelona)

Tancat diumenge nit i Dilluns tot el dia

107.2 FM
www.radiolitoral.org
Tel.93 760 46 46

ràdio litoral

Sant Pol a Tothora

*Són les 12 del migdia, és divendres i sintonitzeu Ràdio Litoral. Això vol dir que esteu escoltant, ara mateix, **Sant Pol a Tothora**.*

Sant Pol a Tothora Tots els divendres de 12.00 a 13.30

Sant Pol a Tothora és, des d'aquesta temporada 2005/06, un dels programes de la graella de Ràdio Litoral. El vàrem estar cuinant des del mes de setembre de l'any passat i finalment, vam decidir posar-lo a taula cada divendres al migdia. Està en antena des de novembre del 2005.

QUÈ és *Sant Pol a Tothora*? És un magazine-informatiu que vol recollir tota l'actualitat santpolenca, en el sentit més ampli. Amb un fil musical que ens guia i amb alguns apunts d'interès del que passa a la Vallalta i el Maresme.

QUAN es pot escoltar? Es pot escoltar tots els divendres de 12 a 2/4 d'1 del migdia des del dial de *Ràdio Litoral 107,2 FM* o bé, des de l'adreça a Internet www.santpol.org.

QUI fa el programa? Xon Belmonte, a la locució i direcció; Josep Dalmau, a la direcció tècnica; Ferran Xumetra, al control de so; Andreu Coll, col·laborador.

PER QUÈ vam decidir fer aquest programa? Des de l'any 2003, any en el qual vaig fer unes primeres col·laboracions a Ràdio Litoral, vam començar a parlar de fer alguna proposta més regular i de més continuïtat. En Josep Dalmau, director de l'emissora, m'havia mostrat el seu

interès perquè això fos així. Temes professionals i personals, em van impedir poder endegar abans un programa setmanal. Durant dos anys les meves col·laboracions es van limitar a posar veu a falques de programes o promocionals. Però al setembre del 2005, tornem a parlar i trobem un forat divendres al matí. I valorem la possibilitat de fer alguna cosa més que un informatiu, anar una mica més enllà, i així és com el bloc de notícies de les 13.00, que s'emet diàriament, passa a ser els divendres Sant Pol a Tothora.

COM fem el programa cada setmana? El programa es subdivideix en espais que tracten de reflectir la setmana santpolenca i tot allò que pot formar part de l'actualitat. Algunes de les seccions són: l'Agenda d'Activitats, per repassar tot el que es pot fer a la nostra vila, l'Apunt Cultural, on tractem de recomanar alguna cita cultural local o comarcal, les Notícies, el Temps, amb la col·laboració del Consell Comarcal, el Trànsit, amb la col·laboració del RACC, el Santoral, realitzat pel company Andreu Coll, col·laborador fidel de cada setmana, el Protagonista, un dels espais que realitzem amb més dedicació i entusiasme, on intentem conèixer un xic més aquelles persones, entitats o penyes reconegudes, carismàtiques o fins i tot, anònimes, que són part important de la vida de Sant Pol i ens agradaria que, aquesta petita secció, fos també un petit homenatge a la feina feta per tots ells (tant els que han passat com els que passaran).

I a partir d'ara ... QUÈ? Continuar parlant del que passa a casa nostra política, social o culturalment. Intentar trobar col·laboradors que ens ajudin a preparar aquestes o altres seccions. I demanar-vos que continueu enviant-nos notícies, actes, convocatòries... a tots els que ho heu fet fins ara i els que no, us animem a fer-ho. I que tingueu a bé venir a seure una estona amb nosaltres i compartir micròfon, si us ho demanem o si creieu que teniu alguna cosa a dir.

A Sant Pol, tenim ràdio municipal, una ràdio de tots i per a tots, aprofitem-la!!! Moltes gràcies i ens veiem qualsevol dia d'aquests!

Xon Belmonte Mateu

Castellar-Roca Instal·ladors, S.L.

AIGUA · GAS · ELECTRICITAT · CALEFACCIÓ · CLIMATITZACIÓ

MELCIOR CASTELLAR SOLER

C/. Verge de la Mercè, 24
08395 SANT POL DE MAR (Barcelona)
E-mail: mcastellar@castellarroca.com
Tel. 93 760 06 75 - Fax 93 760 45 14
OFICINA I CORREU: C/. Dr. Riera Vaquer, 23 baixos

EMPRESA INSTAL·LADORA AUTORIZADA
PEL DEPARTAMENT D'INDÚSTRIA DE LA
GENERALITAT DE CATALUNYA.

JARDÍ SEC

Jordi Puigdefàbregas

Tècnic especialista en jardineria i paisatge

· Servei integral de jardineria

· Disseny, realització i conservació de jardins

· Creació de jardins de baix manteniment i poc consum d'aigua

Tel. 659 77 31 92

93 760 06 99

Masia de Golinons
08395 Sant Pol de Mar

jardisec@hotmail.com

**Aleix Lluveras
Fuster**

Tel. 93 762 47 63
Fax 93 760 08 59

*amanides,
embotits, patés,
coques calentes,
formatges, vins,
caves i fondue
de xocolata*

Carrer de la Riera, 13 - Telèfon 93 760 23 73
08395 Sant Pol de Mar
www.restaurantlacasa.com

òptica st. pol

ÒPTICA-OPTOMETRISTA COL·LEGIADA NÚM. 13.497

plaça estació, 2 08395 sant pol de mar
tel 93 760 45 46 fax 93 760 45 46

GUCCIRAYBANVOGARTARMANIVOGUE
MOSCHINOADOLFODOMINGUEZVUARNET
OXYDOSILHOUETTETOUSAGATHARUIZ
LAPERLAVERSUSBENETTONGUESS

- Revisions oculars gratuïtes
- Tonometria (revisió del glaucoma) servei gratuït
- Adaptació de lents de contacte
- Taller de muntatge propi
- Òptica infantil

política

CiU

convergència i unió

El passat 1 de març, i a proposta dels representants de les Joventuts Nacionalistes de Catalunya del nostre poble, es va celebrar a la sala polivalent de la nostra vila una xerrada col·loqui sobre l'Estatut.

La xerrada va anar a càrrec del diputat de Convergència Democràtica i candidat a l'alcaldia per Terrassa, Sr. Josep Rull.

L'acte el va obrir en Ferran Xumetra, president de la JNC de Sant Pol, que va agrair l'assistència a tothom i va fer la presentació de l'acte. Tot seguit va parlar el vicepresident local de Convergència, Joan Piqueres, que va posar en antecedents als assistents de la trajectòria política del nostre convidat.

A continuació el Sr. Rull ens va explicar el difícil procés de negociació del Nou Estatut i va exposar-ne els punts principals, destacant el fet que, per primera vegada a la història d'aquesta democràcia, l'Estat Espanyol reconeix

Catalunya com el que som: una Nació.

A banda, el diputat també va exposar quines seran les millores econòmiques per al nostre país amb aquest Estatut, fent una exposició detallada i precisa dels temes principals d'aquesta nova llei que molt aviat, de ben segur, regirà la nostra nació.

En acabar l'exposició, es va obrir un torn de paraula entre els assistents, en què el nostre diputat va aclarir els dubtes que se li van preguntar.

Hem d'informar també que el passat 31 de març, en una assemblea de militants celebrada a la mateixa sala, el nostre partit va ratificar com a alcaldable a les properes eleccions municipals el Sr. Manuel Mombiola, que es va mostrar molt satisfet i feliç de poder encapçalat la llista de la nostra Federació i així poder seguir treballant pel nostre poble convençut que la gent reconeixerà la feina feta tal i com l'han reconegut la majoria dels militants del nostre partit.

Nota:

Al moment que es va redactar aquest article s'estava fent al congrés de diputats a Madrid el debat sobre el Nou Estatut de Catalunya. Com tots ja sabeu aquest s'ha aprovat tot i la negativa d'Esquerra Republicana i del PP.

Esperem, doncs, que d'aquí a pocs mesos tots tinguem l'oportunitat de votar per aquest nou Estatut que esperem que sigui ratificat per la majoria dels catalans.

Amics, Visca Catalunya!

Comitè Local de CDC-JNC

BUFET FAIDELLA, ADVOCATS

MARIA ROSA FAIDELLA I MOLLÓ
M. EULÀLIA PUJOL I FAIDELLA
ALBERT ALABALL I MARTÍ

PROVENÇA, 273 - 5è 2ª
08008 BARCELONA
TELS. 93 215 32 22
93 215 33 12
FAX 93 487 23 59

NOU, 17
08395 SANT POL DE MAR
TEL. 93 760 30 36
FAX 93 760 30 29

**ELECTRODOMÈSTICS
PEIX**

**Venda i reparació
Antoni Peix i Manent**

Passatge de Mar, 2 · Tel i Fax 93 760 08 11
08395 Sant Pol de Mar

ERC - Acord Municipal

75 Aniversari

28 de Març del 2006

La primavera del 31 naixia ERC i poc després naixia la República Espanyola. ERC, amb els seus alts i baixos, perseguida, prohibida, il·legal fins i tot en les primeres eleccions democràtiques després de la mort de Franco, ha trobat el seu lloc en l'espai electoral català i en complir els seus 75 anys ininterromputs d'existència té perspectives de futur. La República ja sabem el poc que va durar essent combatuda per Franco, Hitler i Mussolini amb la permissivitat dels governs democràtics del moment. Les lluites internes van fer la resta.

Que no es vegi aquest escrit com una autofelicitaçió.

No. Si de cas i en primer lloc és una felicitació a aquells que van fer possible el canvi de règim. Per ells més que per ningú segur que la bona notícia d'aquest 75 aniversari ha estat el retorn tan esperat dels papers.

Felicitats també per aquells que ara treballen en la mateixa direcció del canvi de règim. Encara hi ha massa feixistes exaltats ansiosos de recuperar el poder. El que no s'aconsegueix en 75 anys s'aconseguirà en 85 o en 95. El que fa gran un partit o un país és que els seus el defenguin a les verdes i a les madures. Felicitats.

Pere Roura Ferrer
ERC – Acord Municipal

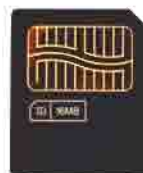
Fotografia i Vídeo Digital

P. Sauleda

C/ Nou 34
08395 Sant Pol de Mar

***Revelem les fotos
de càmares digitals
amb més qualitat***

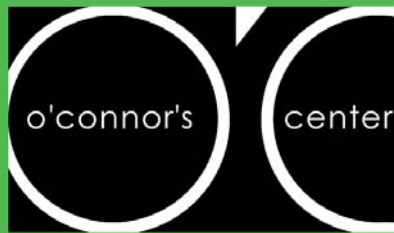

Confieu els vostres records solament a professionals

Carrer Nou, 51
(davant Estació Renfe)
Sant Pol de Mar
Tel. 93 760 21 68

Garbi Pol
FINQUES

o'connor's center

Acadèmia d'anglès

MATRÍCULA OBERTA

CURSOS D'ESTIU / CURSOS D'HIVERN

Totes les edats / Tots els nivells

Ens trobaràs a: Ferrocarril, 3
Sant Pol de Mar
Tel. 937 600 765

**FRANQUEIG
CONCERTAT
02 / 1401**